భూతాల బంట్లు

సుజనశ్రీ

"గుడ్ మార్నింగ్ బ్యూటీ!" అన్నాడు నరేంద్రకుమార్ చిన్నగా నవ్వుతూ.

తను రాస్తున్న పేపరులోంచి దృష్టి మరల్చి టేబుల్ దగ్గర నిలబడి తనను విష్ చేసిన వ్యక్తివంక చిరుకోపంగా చూసింది రిసెప్షనిస్ట్ జెట్టీ.

"ఓ! గుడ్ మార్నింగ్! దయచేసి కుర్చీలో కూర్చోండి! తమకే విధంగా సహాయం చేయగలను నేను?"

"ఇప్పుడు రిసెప్షనిస్టు వనిపించుకున్నావ్! నేను వచ్చిన పనేమిటంటే_ నేను వెంటనే బాస్‌ని చూడాలి."

"ఆయనేదో ఫైలు చూస్తున్నాడు. అరగంటవరకూ తనను డిస్టర్బ్ చెయ్యొద్దని ఆర్డర్."

"ఆయ నా మాటచెప్పి కనీసం రెండుగంటలు గడిచి ఉంటాయ్."

"ప్చ్! మీ ఇన్వెస్టిగేషన్ మనుషులతో వేగడం కష్టం! కోడిగుడ్డుమీద ఈకలు పీకుదామని చూసే రకాలు" అంటూ ఇంటర్‌కమ్ స్విచ్ నొక్కింది.

"ఎస్!" అని కంఠం మారుమ్రోగింది.

"గుడ్ మార్నింగ్ బాస్! మిస్టర్ నరేంద్రకుమార్ మీకోసం వెయిట్ చేస్తున్నారు."

"ఆల్ రైట్! అతన్ని లోపలకు పంపు!"

నరేంద్రకుమార్ తనమాటే నెగ్గిందన్న ధీమాగా కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడ్డాడు. నెక్ టై సవరించుకున్నాడు. తనవంకే ఆప్యాయంగా చూస్తున్న బెట్టీ-మాపుల్ని తప్పుకుని డైరెక్టర్ గది తలుపు నెట్టుకుని లోపలకు వెళ్ళాడు.

"గుడ్ మార్నింగ్ సర్!" అని వినయంగా విష్ చేశాడు.

"మార్నింగ్! కూర్చో నరేంద్రా!"

"థాంక్యూ సార్!" అంటూ డైరెక్టరు టేబుల్ దగ్గరకు కుర్చీని లాక్కుని కూర్చున్నాడు.

"నాకు ఇప్పుడో సమస్య వచ్చిపడింది. అనుమానాస్పదులైన ముగ్గురు వ్యక్తులు ఒకే దిక్కులో ప్రయాణించబోతున్నారు. వాళ్లు కలిసికట్టుగా ఏ దేశానికి ముప్పు తేబోతున్నారో కనిపెట్టి, వీలైతే వాళ్ళ ప్లాన్‌ని భగ్నం చేయాలి."

"ఆపని నాకప్పగించండి సార్!"

సెంట్రల్ ఇంటలిజెన్స్ డైరెక్టర్ ఉపేంద్రనాథ్ కుర్చీలోంచి లేచాడు. సిగార్ వెలిగించి కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళి రోడ్డుమీదకు చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

అతనివంకే చూస్తున్నాడు నరేంద్రకుమార్. తనకే పని అప్పగించటానికి వెనుకాడుతున్నాడా బాస్! ఎందు

కంటే తను ఆకారంలో ఇంగ్లీషువాడిలా వుంటాడు. పిల్లి కళ్ళు, రాగిరంగులో జుట్టు తెల్లని దేహచ్ఛాయ. వీటితో తను అటు బ్రిటిష్ వాళ్ళలోనూ, ఇటు అమెరికన్లలోనూ కలిసిపోగలడు.

అయితే ఇప్పుడు తను వెళ్ళబోయే ప్రదేశం ఆ రెండు దేశాలకూ వ్యతిరేకంగానివిగా ఉండాలి. రష్యాను బలపరిచే దేశాల్లో అమెరికా వ్యతిరేకత కనబడుతూవుంటుంది. బ్రిటిష్‌వారికి ఇంకా ఆ స్టేజీ రాలేదు. చాలాకాలం ప్రపంచంలో మూడువంతులు పరిపాలించిన పెద్దరికంవల్ల వాళ్లను ఏదేశంవెళ్లినా మర్యాదగానే చూస్తారు, ఎక్కడో ఆఫ్రికాలోని వలస రాజ్యాల్లో తప్పితే.

ఉపేంద్రనాథ్ సిగార్‌ని ఏష్‌ట్రేలో పడేశాడు, దాన్ని ఆర్పిన తర్వాత.

"ఇంగ్లండు దేశానికి చెందిన షిప్ ఒకటి బొంబాయినుంచి బంగ్లాదేశ్ తీరాన్ని చేరుకుంటుంది. అది మనదేశంలోని వోడరేవుల్లోకి వచ్చేందుకు పర్మిషన్ లేదు. బంగ్లాదేశ్‌లో చిట్టగాంగ్ రేవులో సరుకుల్ని, ప్యాసింజెర్లను ఎక్కించుకుని ఆ వోడ సింహళం చేరుకుంటుంది.

"అందులో ముగ్గురు కీలకమైన వ్యక్తులు ప్రయాణిస్తున్నారు. మొదటివాడు చైనా వ్యాపారస్తుడు. రెండోవాడు మాజీ భారత కల్నల్ ఇంద్రజిత్ పరిషద్. మూడో వ్యక్తి బ్రిటిష్ గూఢచారి డేవిడ్ స్మిత్.

"వీరిని గురించిన వివరాలన్నీ ఫైల్‌లో ఉన్నాయ్," అంటూ ఉపేంద్రనాథ్ డ్రాయరులాగి, అందులోనుంచి ఒక ఫైల్‌లాగి అతనిముందు పడేశాడు.

ఎర్రరంగు ప్యాడ్‌లో కట్టబడివుంది ఆ ఫైల్. పైన "అనుమతిలేనిదే తెరువరాదు" అని రాసి వుంది.

నరేంద్రకుమార్ డైరెక్టరువంకే చూస్తున్నాడు. "నీవు

ఒక్క రోజులో చిట్టగాంగ్ చేరాలి. ఇవాళ్టినుంచి సరిగ్గా మూడోరోజున ఆ బ్రిటిష్ నౌక "విక్టోరియా" చిట్టగాంగ్ తీరాన్ని తాకుతుంది. నీ ప్యాస్‌పోర్టు ఆ ఫైల్‌లోనే వుంది. ఈ జర్నీలో నీ పేరు మైకేల్ స్కాట్. సిలోన్‌లోని టీ ఎస్టేట్‌లో పెద్ద అధికారివి. బంగ్లాదేశ్‌లో టీ వ్యాపారాభివృద్ధి గురించి ప్రయత్నించే నిమిత్తం బంగ్లాదేశ్ వచ్చి మళ్ళీ సిలోన్ వెళ్తున్నావ్. అర్థమయిందా?"

"యస్ సర్!" నరేంద్రకుమార్ తల ఊపాడు.

"నౌ ఓపెన్ ది ఫైల్!"

ఫైల్ తెరచి చూసాడు. అందులో తను కలుసుకోబోయే వ్యక్తుల గతజీవిత చరిత్ర ఉంది. రకరకాల పోజుల్లో వివిధ దుస్తుల్లో వాళ్ళ ఫొటోలున్నాయ్. అంటే వాళ్ళు మారువేషంలో ఉన్నా వాళ్ళను తను తేలిగ్గా పోల్చుకోగలడు, ఆ ఫొటోలవల్ల. పదినిముషాల్లో రెండుసార్లు ఫైల్‌ని తిరగేశాడు.

తన ప్యాస్‌పోర్ట్‌ని కోటుజేబులో పెట్టుకున్నాడు. ఫైల్‌ని మూసేసి మళ్ళీ బాస్‌కి అందించాడు. అది మళ్ళీ డ్రాయర్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

"బంగ్లాదేశ్‌తో మనకి గల సత్సంబంధాలవల్ల నీవు చిట్టగాంగ్ చేరేవరకూ ఎటువంటి ఆటంకాలూ ఉండవనే అనుకుంటాను. అయినా నీ జాగ్రత్తలో నీవు ఉండాలి. పాకిస్తాన్ గూఢచారులు బంగ్లాదేశ్‌లో ఉండి ఉంటారనే నా అనుమానం. ఎప్పటికప్పుడు సీక్రెట్ కోడ్‌లో మాకు సమాచారం అందజేయి. నౌ విష్ యూ బెస్ట్ ఆఫ్ లక్."

బాస్‌తో కరచాలనంచేసి బయటకు నడిచాడు నరేంద్రకుమార్.

2

ఇంగ్లండ్ దేశానికి చెందిన నౌక విక్టోరియా ఆ పేరున

తగ్గట్టుగానే చాలా కాలంనాటిది. పాతబడిపోయింది గూడాను. దాన్ని సింహళదేశపు కోటీశ్వరుడు కొని వ్యాపారనిమిత్తం వాడుకుంటున్నాడు.

తన రూమ్‌లో కూర్చుని హెడ్‌క్వార్టర్స్‌కి సీక్రెట్ కోడ్‌లో మెస్సేజ్ వైర్‌లెస్‌లో చెప్పాడు. దాన్ని మధ్యలో ఎవరన్నా విన్నా గానీ అదేదో టీ వ్యాపారానికి సంబంధించిన వివరాలే వినగలరు కాని దాన్ని డీకోడ్ చేయలేరు.

అతడు గది తలుపుకు తాళంవేసి బార్ వేపుగా నడిచాడు.

బార్ టేబుల్ చుట్టూ స్టూల్స్ వేసుకుని గ్లాసులతో సిప్ చేస్తున్నారు కొందరు ప్రయాణీకులు అప్పటికే.

వారిలో ఒక స్త్రీ గూడ ఉంది. మోకాళ్ళవరకూ స్కర్ట్, బొడ్డుక్రిందకు ఉన్న జాకెట్ వేసుకుంది. బాబ్డ్ హెయిర్.

"మీరు చిట్టగాంగ్ రేవులో ఎక్కారనుకుంటాను!" అప్పుడే వచ్చిన వ్యక్తిని చూస్తూ అంది ఆమె.

"అవును! నా పేరు మైకేల్ స్కాట్. సింహళంలో నాకు టీ వ్యాపారం ఉంది. బంగ్లాదేశ్‌లో నా బిజినెస్‌ని ఎలా వ్యాప్తం చేయాలో అక్కడి మార్కెట్‌ని సర్వే చేసి వస్తున్నాను."

"గ్లాడ్ టు మీట్ యూ! నా పేరు అనితా గుణవర్ధనే! నేను సింహళంలో టీచర్ ఉద్యోగానికి వెడుతున్నాను."

స్కాట్ ఆమెని నిశితంగా చూశాడు. లోనెక్ జాకెట్‌లో మామిడి పళ్ళలాగ ఆమె వక్షోజాలు సగం నగ్నంగా బయటకు కనబడుతున్నయ్. ఆమె తరహా చూస్తే మగవాళ్ళని ఊరించి ఊరించి తనవెంట కుక్కల్లా

త్రిప్పుకోవాలనే ఆరాటం గల స్త్రీలా కనుపించింది.

"మీ టీ కంపెనీ పేరు... అదే ఏ బ్రాండ్ టీని సేల్ చేస్తారు?" ఆమె మళ్ళీ అడిగింది.

"విజయ్ టీ! 'జీవితంలో మీరు విజయాన్ని పొందాలంటే విజయ్ టీని సేవించండి' అది మా కంపెనీ స్లోగన్!"

అంతలో అటుగా మరో వ్యక్తి వచ్చాడు. అతడ్ని చూస్తూనే మిగతా వారంతా లేచి నిలబడ్డారు, అనిత మినహా.

స్కాట్ కూడా లేవలేదు. కుర్చీలో కూర్చునే ఆ వచ్చిన చైనీయునివంక చూసాడు. అతడు చాలా లావుగా ఉన్నాడు. మనిషి అయిదున్నర అడుగుల ఎత్తు ఉన్నా, లావుగా ఉండటం మూలాన అతడు పొట్టిగా కనిపిస్తాడు. కళ్ళు ఏనుగు కళ్ళలా చిన్నవి. బుగ్గలు ఎత్తుగా కండబట్టి ఉన్నాయ్. మీసాలు రెండు వేపులా క్రిందకు వ్రేలాడుతున్నాయ్.

"హలో చాంగ్!" అంటూ అనిత పలకరించింది అతడ్ని.

అతడు చిరునవ్వు నవ్వాడు. "ఏం చేస్తున్నావ్ ఇక్కడ?" అని అడిగాడు. తాటాకులు గలగలమన్నట్టుగా ఉంది అతని కంఠం.

"కొలంబోలో టీ కంపెనీకి చెందిన స్కాట్‌తో మాట్లాడుతున్నాను. ఇంతలోనే మీరు వచ్చారు."

చాంగ్ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. చాంగ్ సొంత నౌకరు ట్రేలో బ్రాందీసీసా, రెండు గ్లాసుల్ని తెచ్చి బల్లమీద వుంచాడు వినమ్రంగా.

"టీ కంపెనీలో పనిచేస్తారా మీరు? ఎస్టేట్ వుందా మీకు?" స్కాట్ కళ్ళలోకి చూస్తూ అడిగాడు చాంగ్.

"అవును. స్వంత ఎస్టేట్ వుంది."

చాంగ్ కనుబొమలు ముడిచి చూశాడు అతనివంక. తర్వాత అనితవంక తినేసేలా చూశాడు చాంగ్.

చాంగ్ లక్షాధికారి అని విన్నాడు తను. అతడు తల్చుకుంటే అనితకన్న అందమైనవాళ్లను అలవోకగా కొనేయగలడు. అయితే ఈమె చాంగ్ తరఫు పనిచేసే గూఢచారిణి కాదుగదా!

చుట్టూ నిలబడి తాగుతున్న వాళ్లనుద్దేశించి "కూర్చోండి మిారూను!" అన్నాడు.

"అన్నట్టు వీరెవరో పరిచయం చేయలేదు!" అనితా గుణవర్ధనేని వుద్దేశించి అడిగాడు మైకేల్ స్కాట్.

"వీరు చాంగ్-యూ-చాంగ్. నవచైనాలో పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్. వీరికి రెండు వ్యాపారనౌకలు స్వంతం వున్నాయ్. ఇంకా బియ్యం వ్యాపారం, టీ, నూలువస్త్రాలు ఇలాంటి చిల్లర వ్యాపారాలు ఎన్నివున్నాయో ఆయనకే తెలియదు."

స్కాట్ మరో వ్యక్తివంక చూశాడు.

"ఇతని పేరు నారాయణన్. భారతీయుడు. బంగ్లాదేశ్‌లో వ్యాపారంలో స్థిరపడిపోయాడట. ఇతని బంధువులు సిలోన్‌లో వున్నారని చూడటానికి వెళ్తున్నాడట."

నారాయణన్ విష్ చేశాడు స్కాట్‌ని చూస్తూ. స్కాట్ తిరిగి అభివందనం చేశాడు.

"ఈయన పేరు డేవిడ్ స్మిత్. ఇంగ్లీషు దేశస్థుడు. హాలీడే ట్రిప్ మీాద వెళ్తున్నాడట."

స్కాట్‌కి మనసులో కొంచెం కంగారు వేసింది. వీళ్లంతా నిజంగా వ్యాపారస్థులేనా? అలా అనుకుంటే వీళ్ళ దృష్టిలో తనూ వ్యాపారస్థుడేగా. వీళ్ళుగూడా తనలాగ వ్యాపారం పేరుతో తిరుగాడుతున్న గూఢచారులా?

రంగుటద్దాల కళ్ళజోడు చాటున అతని కళ్ళలోని భావాల్ని కప్పిపుచ్చుకున్నాడు స్కాట్.

చాంగ్ మరికొన్ని డ్రింక్స్ తెప్పించాడు. అందరూ ఛీర్స్ చెప్పుకుని తాగారు.

"నాకు ప్రయాణం అంటే ఎంత సరదా అనుకున్నారు! ఎందుకో తెలుసా? ఇలా అనేకమంది స్నేహితుల్ని కలుసుకోవచ్చు!" అనితా గుణవర్ధనే అందరివంకా చూస్తూ అంది.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

అక్కడి నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ చాంగ్ కంఠం వినిపించింది. "అలా డెక్ మీద పచార్లు చేద్దాం పదండి, సంధ్యా సమయం ఎంతో అందంగా వుంటుంది డెక్ మీద."

ఎవరో వ్యక్తి తన ప్రక్కనే వచ్చి నిలబడిన సవ్వడి విని అతడికేసి చూసాడు స్కాట్.

అతడు బాగా పొడుగ్గా ఉన్నాడు. మిలటరీ యూనిఫారం ధరించాడు. కళ్ళు గుంటలుపడి ఉన్నాయ్. కోటేరు లాంటి ముక్కు, బుగ్గలు సొట్టలుపడి ఎముకల్ని చూపుతున్నాయ్.

స్కాట్ ని ఆశ్చర్యంగా చూసినయ్ అతడి కళ్ళు. స్కాట్ కూడ అతన్ని చూస్తూనే ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

"మీ పేరు నరేంద్రకుమార్ కదూ? మిమ్మల్ని చూడంగానే అనవాలు పట్టేశాను. కాని వాళ్ళందరిలో మిమ్మల్ని బయట పెట్టటం ఇష్టంలేక వాళ్ళు వెళ్ళేదాకా వేచి ఉన్నాను."

"నిజంగానా మిస్టర్ ..."

"మిస్టలే పినాయ్. ఇప్పుడు నా పేరు పినాయ్. ఆ పేరు ఎందుకు వచ్చిందో నీకూ తెలుసనుకుంటాను!"

నరేంద్రకుమార్ ఉరఫ్ మైకేల్ స్కాట్ తల

ఊపాడు అడ్డంగా. మాతృదేశానికే ద్రోహం తలపెట్టిన నీచుడికి ఏ పేరు అయితేనేం అనుకున్నాడు.

దూరంగావున్న స్టూల్‌ని తెచ్చుకుని అతడి ప్రక్కనే వేసుకుని కూర్చున్నాడు. "మీరు అనుమతిస్తే మీతో రెండుముక్కలు మాట్లాడతాను," దీనంగావుంది అతడి గొంతు.

"భారత చైనాయుద్ధంలో నీవు చైనావారిచేత చిక్కి-వాళ్ళ మావో అనుచరుడివిగా ఎలా మారిపోయావో సమ రించుకుంటూ కల్లిబొల్లి మాటలు చెప్పినా ప్రయోజనం లేదు. మాతృభూమికే ద్రోహం తలపెట్టిన నీలాంటి వాళ్ళను నేనైతే కాల్చిచంపేద్దును. కాని ప్రస్తుతం నా కందుకు అనుమతిలేదు," స్కాట్ కళ్ళు కోపంతో నిప్పులు కక్కుతున్నయ్.

"నేను ఒకప్పుడు ద్రోహినే! ఒప్పుకుంటున్నాను! నా పరిస్థితుల్లో నీవుగనుక వుంటే నీవైనా అంతకన్న చేయ గలిగేదిలేదు. నీవు ఆవేశం మాని రెండుముక్కలు విను స్కాట్."

"ఈ ఓడలో పనిలేని వాళ్ళెవరన్నా వున్నారేమో వెతికి, వాళ్ళకు చెప్పుకో నీ సొద! నాకక్కర్లేదు. ఈ ప్రపంచంలో నేను ఎవర్నీ ఇంతవరకు నిన్ను ద్వేషించి నంతగా ద్వేషించలేదు. మిస్టర్ షినాయ్! **నీవు** నా ముందునుంచి ఎంత త్వరగా వెళ్ళిపోతే అంతమంచిది."

"పోనీ నేనెవరో ఏమిటో ఒక్క-క్షణం మరిచిపో. నన్నో అపరిచిత వ్యక్తిగా భావించి నేను చెప్పేది విను. ఈ ఓడలో కొందరు అతిప్రమాదకరమైన వ్యక్తులున్నారు. వాళ్ళవల్ల కొద్దిరోజుల్లో ప్రపంచానికే ముప్పు వాటిల్లబో తున్నది."

అంతలో మిస్ అనితా గుహా నే, ఆమె అనుచరులూ

తిరిగివస్తూ కనుపించారు.

వాళ్ళను చూస్తూనే షినాయ్ పిల్లిలా జారుకున్నాడు, వాళ్ళు తను దగ్గరకు రాకముందే. అతడు వెళ్ళినవేపే చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు స్కాట్. షినాయ్ చెప్పిన మాటలు అతడి చెవుల్లో మారుమ్రోగుతున్నయ్.

3

ఆ సాయంత్రం స్కాట్ మంచినిద్ర తీశాడు. బార్‌లో బ్రాందీ త్రాగి డెక్ మీదకు వెళ్ళాడు "బిజినెస్" అనే మాగజైను చేతిలో పుచ్చుకుని.

డెక్ మీద రెయిల్స్ దగ్గరగా అనితా గుణవర్ధనే, నారాయణన్ ఇద్దరూ నిలబడి నీళ్ళమీదకు చూస్తూ నవ్వుకుంటూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. పెళ్ళయిన కొత్త జంటలా ఇద్దరూ చాల చేరువగా నిలబడి, ఒకళ్ళ కొకళ్ళు రాచుకుంటూ ఏవేవో మాటలు చెప్పుకుంటూ నవ్వుతున్నారు.

స్కాట్ వాళ్ళను చూడనట్టుగా వెళ్ళిపోబోయాడు.

అంతలోనే అనితా అతన్ని పిలిచింది. "హలో స్కాట్! వెళ్ళిపోతున్నారేం? రండి! రండి!"

"మీ ఏకాంతాన్ని భగ్నం చేయటం ఇష్టం లేదు. అలా ఆ మూల మాట్లాడుకుంటున్న గుంపుదగ్గరకు వెడతాను లెండి!" అని ముందుకు పోబోయాడు.

అనితా అతడ్ని చేయిపట్టుకుని ఆపింది. "ఫరవాలేదు రండి! నారాయణన్ క్యాబిన్‌లోకి వెళుతున్నాడు!" అంటూ అతన్ని లాక్కుంది తనమీదకు. స్కాట్ తమాయించుకుని రెయిల్స్‌కి ఆనుకుని నిలబడ్డాడు.

"నారాయణన్ డార్లింగ్! నా గదిలోకి వెళ్ళి అలమారులో నేను వేసుకునే క్యాప్సుల్స్ సీసా తెచ్చిపెట్టవూ?" అతిగోముగా అతడ్ని అడిగింది.

"ఇదుగో ఇప్పుడే వెళుతున్నాను," నారాయణన్ వెళ్ళిపోయాడు.

అనితా, స్కాట్ కి దగ్గరగా జరిగింది. అతడి నడుము చుట్టూ చేయివేసి దగ్గరగా లాక్కుని అతడి పెదిమలమీద గట్టిగా ముద్దుపెట్టుకుంది. స్కాట్ ఆమె చేతిని నెమ్మదిగా తొలగించాడు.

"మీ టీ వ్యాపారం గురించి చెప్పండి! వింటాను!" అంది అనితా.

"టీ గురించి చెప్పను. మీ అందం గురించి మాట్లాడతాను," ఆమెను పొగడుతూన్నట్టుగా అన్నాడు స్కాట్.

"నేనంత అందంగావున్నానా?" తన రొమ్ములు ఊగేటుగా సంబాళించుకుని అడిగింది అనితా గుణవర్ధనే.

"నిజంగా మీరు సినిమాస్టార్ కావలసినవారు. ఈ టీచర్ పోస్టులోకి ఎలా వచ్చారు?"

అనితా తను మాట్లాడేది వినటంలేదు. ఆమె చెవులు దేన్నో వినాలని ఆత్రంగా ఉన్నట్టున్నయ్. ఏదో జరుగబోయేదాన్ని ఊహిస్తున్నట్టుగా పరధ్యానంలో పడిపోయింది.

"నే చెప్పిందానికి ఏమంటారు?" ఆమె పరధ్యానాన్ని గమనించి మళ్ళీ అడిగాడు స్కాట్.

అనితా ఉలిక్కిపడింది. "సారీ! మీరేం చెప్పింది నేను వినలేను. నారాయణన్ ఇంకా రాలేదేమా అని ఆలోచిస్తున్నాను."

అంతలో వోడ క్రింది భాగంలోంచి రివాల్వర్ ప్రేలిన శబ్దం వినబడింది. అనితా భయపడ్డదానిలా స్కాట్ ని కౌగలించుకుంది "ఏమిటా శబ్దం!" అంటూ.

ఆ శబ్దం రివాల్వరు ప్రేలినశబ్దం. అయితే ప్రేలుస్తు

స్ట్రీమర్ ఇంజన్ల చప్పుడులో చాల తక్కువసాయిలో విన వచ్చింది. అయినా ఆ శబ్దం తమదాకా వచ్చీరాకముందే అనితా ఎగిరిపడింది. అంటే! ఆమె ముందుగా వేసుకున్న పథకం ప్రకారమే జరిగిందా అది!

"శబ్దమా? ఏంలేదే! నాకే శబ్దం వినపడలేదే!" అన్నాడు స్కాట్ తన మనసులోని భావాల్ని కప్పి పుచ్చుకుంటూ.

"నాకు స్పష్టంగా వినబడింది. కొంపదీసి నా గదిలోకి ఎవరూ దొంగ జొరబడలేదుగదా!...అయ్యో! నారాయణన్! నీకు భగవంతుడు మేలుచేయాలని ప్రార్థిస్తున్నాను" అంటూ శోకాలు పెట్టింది అనితా.

అనితా గుణవర్ధనే గబగబా మెట్లుదిగి క్యాబిన్ దాటి గదులవేపుగా నడిచింది. ఆమె వెనకాలే స్కాట్ నడిచాడు.

దగ్గరగా వేసివున్న తలుపుని నెట్టి లోపలి దృశ్యాన్ని చూస్తూనే కెవ్వున కేకపెట్టింది. అంతలో ఆమెకు బ్యాలెన్స్ తప్పిపోయి పడిపోయింది. ఆమె తల తలుపుకు కొట్టుకుంది. తల పగిలి నెత్తురు కారింది. ఆమెకు స్పృహ తప్పిపోయి పడిపోయింది.

స్కాట్ తలుపు నెట్టుకుని లోపలకు చూశాడు. నారాయణన్ నెత్తుటి మడుగులో పడివున్నాడు. నేల మీద బోర్లాపడిపోయాడు అతడు. ఒకచేయి జాపివుంది. చూపుడువేలుమాత్రం తెరచుకునివుంది. మిగతా వేళ్లు ముడుచుకుని వున్నయ్. ఆ వేలు చూపుతున్నవైపు చూశాడు. బాల్‌రూమ్ కనుపించింది స్కాట్‌కి.

4

వాకిలికి అడ్డంగా పడివున్న అనితా గుణవర్ధనేని దాటు

కుని స్కాట్, నారాయణన్ దేహం మీదకు వంగి చూశాడు. ప్రాణంలేదు.

అతడి శవానికి రెండు గజాల దూరంలో రివాల్వరు పడివుంది నేలమీద. అది .45 ఆటోమేటిక్ దని గ్రహించటానికి అతడికి ఆట్టే టైమ్‌పట్టలేదు. స్కాట్ తన జేబులోంచి హ్యాండ్ కర్చీఫ్ తీసి దానితో రివాల్వర్‌ని పట్టుకుని బారల్‌ని వాసన చూశాడు.

రివాల్వర్‌ని నేలమీద ఉంచాడు నెమ్మదిగా. నారాయణన్ జేబుల్లోకి చేయిపెట్టి వెదికాడు. ఒక జేబులో పర్సు ఉంది. అందులో సింహళం కరెన్సీ నోట్లు కొన్ని ఉన్నయ్. ఇతర జేబుల్లో సిగరెట్ ప్యాకెట్, లైటర్ హ్యాండ్ కర్చీఫ్, బాల్ పాయింట్ పెన్ ఉన్నయ్. వీటిల్లో దేన్ని వెదికినా ఫలితం ఉండదని వాటిని వదలేశాడు.

స్కాట్ మనసులో మెరుపులాంటి ఆలోచన వచ్చింది. మళ్ళీ అంతలోనే 'అసంభవం! అలా జరగటానికి వీల్లేదు!' అనుకున్నాడు. అయినా అనుమానం ధృవపరుచుకోడానికి అతడి కుడి చెవిక్రిందగా ఉన్న జుట్టుని కొద్దిగా ప్రక్కకు తొలగించి చూశాడు. అక్కడున్న ముద్రని చూసి స్కాట్ ఆశ్చర్యపోయాడు. అలాంటి గుర్తే తనకూ ఉంది. ఇతడు గూడ భారత ప్రభుత్వం తరఫు సీక్రెట్ ఏజెంటా? అయితే ఇతడు ఈ నౌకలో ఉంటే మళ్ళీ తననుగూడ ఎందుకు పంపినట్టు.

కారిడార్‌లో అడుగుల చప్పుడు విని స్కాట్ లేచి నిలబడ్డాడు. రివాల్వర్ ప్రేలిన శబ్దం గురించి అందరికీ తెలిసినట్టుంది, జనం పరుగెత్తుకొస్తున్నారు.

చాంగ్-యా-చాంగ్ అందరిలోనూ ముందు ఉన్నాడు. అతడిని వెన్నంటుకుని వోడ కెప్టెన్ జాన్ హెరాల్డ్

వస్తున్నారు. వాళ్ళ వెనుక ఇతర ప్యాసింజర్లూ, కళాసీలు ఉన్నారు.

"ఏం జరిగింది? ఏదైనా ఏక్సిడెంటా?" కెప్టెన్ జాన్ అడిగాడు.

"నారాయణన్‌ని ఎవరో కాల్చి చంపారు. అతని శవాన్ని చూస్తూనే అనితా స్పృహతప్పి పడిపోయింది."

చాంగ్ నేలమీదకు వంగి అనితా గుణవర్ధేని లేవదీయ బోయాడు. కాని ఆమె అచేతనంగా మళ్ళీ నేలమీదకు ఒరిగిపోయింది.

జనాన్ని చీల్చుకుంటూ డాక్టర్ వచ్చాడు. అతడు నేరుగా నారాయణన్ దేహం దగ్గరకు పోబోయాడు.

"అతను చనిపోయాడు డాక్టర్! ఈమెని ముందు పరీక్షించండి," అన్నాడు స్కాట్, డాక్టర్‌ను ఉద్దేశించి.

"హత్యా! నా పోడలోనే! ఎంత ఘోరం!" కెప్టెన్ నోరు తెరిచాడు ఆశ్చర్యంతో.

అంతలోనే మళ్ళీ అతడి కంఠం వినిపించింది పెద్దగా. "ఇది హత్యకాదు! ఏక్సిడెంట్ మాత్రమే! రివాల్వర్‌ని క్లీన్ చేస్తుంటే, అది నారాయణన్ చేతిలోనే పేలింది. తెలిసిందా?" జరిగినదంతా తనకు క్షుణ్ణంగా తెలిసినవాడిలా పలికాడు కెప్టెన్.

"హత్యో! ఏక్సిడెంటో తర్వాత తేల్చుకోవచ్చు. ముందు ఈ జనాన్ని పంపేయండి!" డాక్టర్ పెద్దగా అరిచాడు.

కొందరు ప్రయాణీకులు డాక్టర్ మాటలు విని వెళ్ళి పోయారు. మిగతా వాళ్ళను కళాసీలు సర్ది పంపేశారు. అలా వెళ్ళిపోయిన వాళ్ళలో డేవిడ్ స్మిత్, షినాయ్ కూడ ఉన్నారు.

"ఇంతకీ ఏంజరిగింది ఇక్కడ? మీరెవరు?" అన్నాడు కెప్టెన్ హెరాల్డ్ కనుబొమలు ముడిచి స్కాట్ వంక చూస్తూ.

"నా పేరు మైకేల్ స్కాట్. కొలంబోలో నాకు టీ వ్యాపారం వుంది!"

"నేను ఈ నౌకకు కెప్టెన్ని. నే నడిగే ప్రశ్నలకు సూటిగా జవాబివ్వండి! అరె! మిస్టర్ చాంగ్ కూడ ఇక్కడున్నారే!"

"ఈమెకు ముందు ట్రీట్మెంట్ ఇవ్వండి డాక్టర్! హంతుడ్ని గురించి తర్వాత చూడచ్చు."

కెప్టెన్ మరో లోకంలోంచి ఊడిపడ్డవాడిలా అనిత వంక చూస్తూ "మైగాడ్! మరో హత్యా?" అని అరిచాడు.

"లేదు కెప్టెన్! ఆ హత్య చూసి ఈ మనిషి స్పృహ తప్పి పడిపోయింది," స్కాట్ జవాబిచ్చాడు.

"ఈమెను ముందు ఆమె గదిలోకి చేర్చండి. ఇక్కడ ఈ రష్లో ఆమెను చూట్టానికి వీలుపడదు" అన్నాడు డాక్టర్.

"ఇదే ఆమె క్యాబిన్ గది డాక్టర్! డెక్ మీద నేనూ, ఆమె మాట్లాడుతూండగా నారాయణన్ ఆమెకు మందు సీసా తెద్దామని ఇక్కడకువచ్చి ఈ గతికి చేరుకున్నాడు."

"అలాగా! అయితే ఆమెను మీ డిస్పెన్సరీ రూమ్కి చేర్చండి డాక్టర్!" కెప్టెన్ డాక్టరు వంక చూస్తూ అన్నాడు.

ఇద్దరు కళాసీలు సాయంపట్టి ఆమెను చేతులమీద మోసుకుని బయటకు వెళ్ళారు. ఆ వెనుకనే డాక్టరూ, చాంగ్ వెళ్ళారు.

"మీరు లోనికి వచ్చినప్పుడు హంతుడు ఇలాగే పడి

ఉన్నాడా? అతనిని మీరేం కదిలించలేదుగదా?" కెప్టెన్ అడిగాడు అందరూ వెళ్ళిపోయాక.

"లేదు. శవాన్ని నేను కదిలించలేదు," స్కాట్ జవాబిచ్చాడు.

"పాపం! ఎటువంటి నికృష్టపు చావు చచ్చాడు!" కెప్టెన్ సానుభూతి వెళ్ళబుచ్చాడు. "ప్రేమకోసమేనా ఇదంతా!" అని అడిగాడు మళ్ళా.

"కాదనుకుంటాను! ఇతగాడు ఏదో పెద్ద కుట్ర కేసులో ఇరుక్కున్నాడేమో అని నా అనుమానం. చాంగ్ మీకు బాగా పరిచితుడేనా?"

"అందుకు సందేహమా? అతడు హాంగ్‌కాంగ్‌లోకల్లా పేరుమోసిన ధనవంతుడు. అతడు నా షిప్‌లో ఎన్నో సార్లు ప్రయాణం చేశాడు."

"అలాగా! ఇతని జేబుల్లో ఏదైనా ఉత్తరాలున్నయ్యేమో చూద్దాం!" అంటూ వంగి ముంగాళ్ళమీద కూర్చుని మళ్ళీ అతడి జేబులు వెతికాడు.

అతడి కలం, సిగరెట్ లైటర్ పర్సు అన్నీ నిశితంగా చూశాడు. వేటిలోను రహస్యపు అరలు లేవు.

స్కాట్ వంకే విచిత్రంగా చూస్తున్న కెప్టెన్ అడిగాడు. "మీరు డిటెక్టివ్‌లా?"

"కాదు. అయినా ఇవన్నీ జాగ్రత్తగా చూసినంత మాత్రాన డిటెక్టివ్ అవుతాడా? దయచేసి కొందరు కళాసీల్ని పిలిపించి ఈ శవాన్ని ఇక్కడనుంచి తీయించండి!"

"అవునవును! ఆ మాటే గుర్తుకు రాలేదు సుమా!" అంటూ బూట్లు టకటక లాడించుకుంటూ కెప్టెన్ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

కెప్టెన్ బయటకు వెళ్ళిపోయాక స్కాట్ హతుడి

హిప్ పాకెట్‌లో చెయ్యిపెట్టి చూశాడు. చిల్లర డబ్బులు తగిలినయ్. వాటిని బయటకు తీశాడు. రెండు యాభై సెంట్ల బిళ్ళలూ (సింహళం నాణేలు), భారతదేశపు అర్థ రూపాయి ఉన్నయ్.

స్కాట్ కళ్ళు మెరిసినయ్. అర్థరూపాయి బిళ్ళను మోగించి చూశాడు. లోపల డొల్లగా ఉన్న శబ్దం మ్రోగింది. రెండు వేళ్ళతో రెండు అంచుల్ని బలంగా లాగాడు. రెండు బిళ్ళలూ ఊడి వచ్చాయ్. మధ్యలో చిన్న కాగితం మడిచిపెట్టి ఉంది.

దాన్ని మడత విప్పి చదివాడు.

"అనిత అందం పురుషులకు ప్రమాదం
చాంగ్ ధనం ప్రపంచానికే ముప్పు
వెంటబడే **V. I. P.**కి ఇవ్వాలి జెల్ల
స్కాట్ గమ్యం ఎక్కడకు?
తెల్లని మెరిసే పళ్ళకు
చేయాలి దంతధావనం
టూత్ పేస్టుని వాడాలి తక్షణం
ఆలస్యం అమృతం విషం."

ఇదేదో భావకవిత్వం రాసుకున్నట్టుగా ఉంది. ఆ కాగితాన్ని తన మినీకెమెరాతో ఫోటో తీశాడు. కాగితాన్ని మడిచి అరరూపాయి బిళ్ళలో ఉంచి రెండు అంచుల్నీ గట్టిగా నొక్కాడు. దాన్ని గనుక తను సంగ్రహిస్తే అది ఎవరికి చేరాలని ఉద్దేశించబడిందో వారికి చేరే అవకాశం పోతుంది.

కళాసీలను వెంటబెట్టుకుని కెప్టెన్ వచ్చాడు. నారాయణన్ శవాన్ని తీసుకువెళ్ళారు కళాసీలు. మరికొందరు నేలను కడిగి శుభ్రం చేశారు.

"అనితాకు ఎలావుంది?" స్కాట్ అడిగాడు,

"ఓ! ఆమెగూడ పడిపోయిందికదూ? ఆమె సంగతే కనుక్కో లేదు!" ఆత్రంగా వెళ్ళిపోయాడు.

స్కాట్ నవ్వుకున్నాడు. నేలమీదున్న రివాల్వర్ని కళాసీలు తీసి టేబుల్ మీద పడేశారు.

దాన్ని మరోసారి పరీక్షించాడు. ట్రిగ్గర్ దగ్గర నూలు పోగు వ్రేలాడుతోంది. అలాంటి పోగులే గది కిటికీరంధ్రం దగ్గరగూడ కనబడ్డాయి. రివాల్వర్ గుండు దూసుకుపోయి చిల్లిపడిన టవల్ వుందేమో గదిలో అని వెతికాడు స్కాట్. కాని కనుపించలేదు.

అనితా గుణవగనే నారాయణన్ని కావాలని తన గదిలోకి పంపింది. అప్పటికే హంతకుడు లోపల రెడీగా కాచుకు కూర్చున్నాడు. చేతిలో రివాల్వర్ పట్టుకుని దాని మీద టవల్ కప్పివుంచాడు. నారాయణన్ లోపలకు రాగానే కాల్చాడు.

స్కాట్ అక్కడనుంచి బయటకు వచ్చాడు. నడవ దారిలో ఎవరూ లేరని నిర్ధారణ చేసుకుని నారాయణన్ గదిదగ్గరకు వెళ్ళాడు. తన జేబులోంచి డూప్లికేట్ చెవితో తలుపు తాళంతీసి లోపలకు దూరాడు. తన వెనుకనే మళ్ళీ తలుపు లోపల్నుంచి తాళం వేశాడు.

ఆ గదినంతా ఎవరో శోధించి వెతికినట్టుగా కనిపించింది. నేలమీద పరచివున్న కార్పెట్ గూడ సగం లాగి వేయబడివుంది.

నారాయణన్ చూపుడువేలు బాత్రూమ్వంక చూపిస్తూ వున్నది అతడు చనిపోయినపుడు. ఆ సంగతి గుర్తుకు రాగానే స్కాట్ బాత్రూమ్ తలుపు తీసుకుని లోపలకు వెళ్ళాడు.

వాష్ బేసిన్లో సబ్బూ, టవల్ ఎవరో కొద్దిసేపటిక్రితం వాడినట్టుగా వున్నయ్. అక్కడ దండెంమీద వ్రేలాడు

తున్న టవల్ ఇంకా తడిగానేవుంది, తుడుచుకున్న భాగంలో.

రేజర్ సెట్, ఆస్పిరిన్ బిళ్ళల సీసా, సబ్బుముక్కలూ అన్నిటినీ అతిజాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు. వాటిలో ఏమీ దొరకలేదు.

నారాయణన్ చీటీలో టూత్ పేస్టు ప్రస్తావనవుంది. ప్రక్కనేవున్న అట్టపెట్టెను తెరిచాడు. అందులో ట్యూబ్ లేదు.

అంటే ఆగంతకుడు తనకు కావలసినదాన్ని శోధించి, దొరకపుచ్చుకుని, వెళ్ళిపోయాడన్నమాట!

నారాయణన్ గూడ భారతదేశం తరఫు ఏజంట్. అతడ్ని తనకంటె ముందే పంపి వుంటారు. అతనినుంచి రిపోర్టులు రావడం ఆగిపోయేసరికి తనను పంపారు. ఏది ఏమైనా తనతోటి సీక్రెట్ ఏజంట్ని హత్యచేసిన హంతకుడిని పట్టుకుంటేగాని తన మనసుకు శాంతివుండదు.

నారాయణన్ హత్యలో అనితా గుణవర్ధన్కి భాగం ఉందనటానికి సందేహంలేదు. ఆమె కావాలనే నారాయణన్ని తన గదికి వెళ్ళిరమ్మని పురమాయించింది.

హంతకుడ్ని ఆరాతీసి, పట్టుకుని బంధిస్తే అసలు కథ అడ్డం తిరుగుతుంది. ఈ మురాగమ్యం ఏమిటో వారి రహస్య ప్రయత్నాల్ని పూర్తిగా కనుక్కోవాలి ముందు. ఆ తర్వాత వాళ్ళని బంధించవచ్చు.

5

మైకేల్ స్కాట్ సిగరెట్ వెలిగించి తన చుట్టూ వున్న జనాన్ని మరోసారి చూశాడు. వాళ్ళలో షినాయ్ లేడు. నారాయణన్ హత్యజరిగిన తర్వాత అతనికి షినాయ్ని కలుసుకునే అవకాశం రాలేదు.

కారిడార్‌లో ప్రయాణీకుల్ని తప్పుకుంటూ షినాయ్ గదిదగ్గరకు వెళ్ళి తలుపు తట్టాడు స్కాట్.

తలుపు కొద్దిగా తెరుచుకుంది. "ఎవరది?" షినాయ్ మత్తులో తడబడే మాటలతో అడిగాడు.

"నేనే! స్కాట్‌ని! నీతో మాట్లాడాలి!"

షినాయ్ ఒక్క నిముషం అతడ్ని ఎగాదిగా చూశాడు.

"నేను మాట్లాడాలని ప్రయత్నించినా వినిపించుకోలేదు కదూ? ఇప్పుడు నాతో అవసరం పడిందా?" నవ్వుతూ తలుపుతీసి స్కాట్‌ని లోపలకు రానిచ్చాడు.

అతని వెనుకే తలుపుమూసి గొళ్ళెం పెట్టాడు.

షినాయ్ గదిని పరిశీలించి చూశాడు స్కాట్. గది అంతా సిగరెట్ పీకలతోనూ, ఖాళీ సారా సీసాలతోనూ చిందరవందరగా వుంది.

నిలువుచారల పైజామా, తెల్లని బనీను వేసుకుని వున్నాడు షినాయ్. అతడు వెళ్ళి తన బెడ్ మీద వాలి పోయాడు. బెడ్‌కి దగ్గరగావున్న కుర్చీలో స్కాట్ కూర్చున్నాడు.

షినాయ్ సీసాలోని ద్రవాన్ని రెండు గ్లాసుల్లో పోశాడు ఒకటి తను తీసుకుని రెండోదాన్ని స్కాట్‌కి అందించాడు. గ్లాసులు ఖాళీ అయేదాకా ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

ఖాళీగ్లాసుని క్రిందపెడుతూ అన్నాడు షినాయ్. "నారాయణన్ హత్యని నామీదకే నెట్టటానికి వచ్చావ్ కదూ? ఎందుకంటే మీ దృష్టిలో నేను దేశద్రోహిని. ఇప్పుడు హంత్యానేరంగూడ అంటగడతావు."

స్కాట్ అతని మాటలు విననట్టుగా తన చేతిలోని సిగరెట్ కొసని ఏష్‌ట్రేలో పడేశాడు.

"క్రితంసారి నీ వేదో ప్రపంచానికే ముప్పు తెచ్చేవిషయం గురించి ప్రస్తావించావు కదూ?"

షినాయ్ స్కాట్ ముఖంలోకి చూశాడు. "అవును! నిజమే! కానీ ఇప్పుడు నీ కా రహస్యం వెల్లడించను. ఆ ఛాన్స్ ఇదివరకే పోయింది నీకు" గర్వంగా అన్నాడు షినాయ్.

"ఇప్పుడు మాత్రం మించిపోయిన దేముంది?"

"అలా వీల్లేదు. నేను నీతో మాట్లాడినప్పుడు నీవు బెట్టు చేశావ్. ఇప్పుడు నా వంతు బెట్టు పోవటం!"

స్కాట్ మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు. షినాయ్ చెప్పేది నిజమే. అతన్ని ద్రోహి కింద పరిగణించి, మనిషికన్న హీనంగా చూశాడు ఇంతవరకు.

షినాయ్ చైనా-భారత యుద్ధంలో చైనా వాళ్ళ చేతిలో బందీ అయ్యాడు. వాళ్ళు అతన్ని చైనా తీసుకు వెళ్ళి బ్రెయిన్ వాష్ చేశారు. అతడు శత్రువుల చేతుల్లో బందీగా ఉన్నప్పుడు అతడంటే అందరూ సానుభూతి చూపారు. కాని అతడు శత్రువుల ప్రాపగాండాకు లొంగిపోయి మావో సూత్రాలను ప్రవచించేసరికి స్కాట్ కీ అతడి అనుచరులకూ షినాయ్ అంటే ద్వేషం కలిగింది.

"నా నుంచి నీకు రహస్య సమాచారం కావాలంటే నీవూ నాకో సాయం చేయవలసి ఉంటుంది. నాకు మళ్ళీ భారతదేశం గడ్డమీద అడుగుపెట్టటానికి పర్మిషన్ ఇప్పించాలి."

స్కాట్ నిట్టూర్పు విడిచాడు. తను శ్రమపడి అతనికి అనుమతి లభించేట్టు చేసినా అతడు నిర్దోషిగా ఋజువు కాగలడా? జనం అతడ్ని పిచ్చికుక్కను కొట్టినట్టుగా కొట్టి చంపరుగదా?

షినాయ్ కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూశాడు స్కాట్. "నారాయణన్ ని ఎందుకు హత్య చేసావ్?"

"లేదు! అతడ్ని నేను చంపలేదు," షినాయ్ నింపాదిగా అన్నాడు.

"భారతదేశం నిన్ను విడుదల చేయించేందుకు విశ్వ ప్రయత్నాలు చేస్తున్న సమయంలో నీవేమో శత్రువుల్లో కలిసిపోయావ్! ఇప్పుడేమో చైనా గడ్డమీదనుంచి నిన్ను తన్ని తగిలేశారు. కనుక నీవు భారతదేశం తిరిగి వస్తానంటావ్!"

"ప్లీజ్! ఈ ఒక్క విషయంలో సాయం చేయలేవూ?"

"సారీ! హంతకుడికైనా కనికరం చూపించగలనుగాని, మాతృదేశానికి ద్రోహం తలపెట్టిన వ్యక్తికి సానుభూతి చూపించలేను."

"అలా అయితే నాకు తెలిసిన రహస్య సమాచారాన్ని నీకు చెప్పను. అందువలన ప్రపంచమంతా నాశనమయితే నాకేం, లేదా మూడో ప్రపంచ యుద్ధం ప్రజ్వరిల్లితే నాకేం!" క్రమాగా అన్నాడు షినాయ్. అతడి కంఠంలోనూ, మాటల్లోనూ బెదిరింపు ధోరణి వ్యక్తమవుతున్నది.

"ఇప్పుడు నీవు చెప్పకపోయినంత మాత్రాన ప్రపంచం మునిగిపోదు. నీ సాయం లేకపోయినా, ఆలస్యంగానైనా ఆ రహస్యాన్ని ఛేదించకుండా వదలను" అంటూ స్కాట్ క్రమాగా అడుగులువేస్తూ తలుపు తెరచుకుని గదిలోంచి బయటపడ్డాడు.

6

"ఓ! మీరా? రండి! రండి!" అంది అనితా గుణవర్ధనే తలుపు తీస్తూ.

"ఎలా ఉంది మీకు. స్క్రీమర్ కెప్టెన్ అభ్యర్థనమీద నారాయణన్ హత్యగురించి ఆచూకీ తీస్తున్నాను."

అనితా కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిలిచినయ్. జేబుగుడ్డతో కళ్ళు తుడుచుకుంటూ అతని భుజంపై తల ఆనించింది. "పాపిష్టిదాన్ని. మాత్రల సీసాకోసం అతడ్ని పంపకుండా ఉంటే

అతడు బ్రతికేవాడేమో! ఆ వచ్చిన దొంగ నా గదిలో క్యాష్, నగలూ ఎత్తుకుని పోయి ఉండేవాడు. అవి పోతే పోయినయ్. నారాయణన్ అన్నా నాకు దక్కేవాడు.''

''పదండి! అలా కూర్చుందురుగాని!'' అంటూ ఆమె నడుంచుట్టూ చెయ్యివేసి ఆమెను నడిపించుకుంటూ తీసుకు వెళ్ళి బెడ్ మీద కూర్చోబెట్టాడు.

''పిస్తోలుమీద హంతకుడి వ్రేలిముద్రలు దొరకలేదా?'' అనితా అడిగింది.

''రివాల్వర్ల గురించీ, తుపాకుల గురించీ నాకంతగా తెలీదు. అందుకని దాని విషయం నేను పట్టించుకోలేదు.''

అనితా దిండుని ఆసరాగా చేసుకుని వెనక్కి వాలి కూర్చుంది. స్లీవ్ లెస్ జాకెట్ లోంచి ఆమె రొమ్ములు ఎగిరెగిరి పడుతున్నయ్, ఆమె శ్వాస పీల్చి వదిలినప్పుడల్లా. ఆమె బాధ చూసి నవ్వుకున్నాడు స్కాట్. తనను ఆకట్టుకోవాలని తాపత్రయంతో ఆమె యాక్షన్ చేస్తున్నదని ఇట్టే తెలిసిపోతోంది.

''నారాయణన్ తో నీకు పరిచయం ఎలా అయింది?'' స్కాట్ అడిగాడు.

''అతడ్ని ఈ వోడలోనే కలుసుకోవటం! మొదటి చూపుల్లోనే మా మనసులు కలుసుకున్నయ్. కొలంబో చేరంగానే పెళ్ళి చేసుకుందాం అనుకున్నాం ఇద్దరం.''

''అతడికి వివాహం కాలేదా? అతడు అవివాహితుడా?''

''కాదు! అతడికి లోగడ పెళ్ళయిందట. ఇతగాడి ఆరోగ్యం సరిలేదని ఆమే ఇతనితో విడాకులు తీసుకున్నదట! ఆఁ! ఇప్పుడు తెలిసింది! నారాయణన్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.''

''ఆత్మహత్యా? ఎలా చెప్పగలవు?''

''అతడి మొదటి వివాహం విచ్ఛిన్నమయిపోయింది,

నేను పెళ్లి చేసుకుందామనగానే అతడిలో మళ్ళీ నిరాశ మొలకెత్తి వుంటుంది. ఈ పెళ్లిగూడ చివరకు మొదటి వివాహం లాగానే విడాకులకు దారితీస్తుందేమో అని భయపడి, జీవితంమీద విరక్తిపొంది ఆత్మహత్య చేసుకుని వుంటాడు!"

"పోనీ మీ ఊహే కరెక్ట్ అనుకుందాం! అంత ఆత్మహత్య చేసుకునే మనిషి అయితే కనీసం నిన్నుద్దేశించి అయినా ఉత్తరం రాసిపెట్టి చనిపోడా?"

అనితా కళ్లు పెద్దవిచేసి చూసింది. నారాయణన్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడన్న తన అభిప్రాయాన్ని అంతలోనే మార్చుకుంది. "అఁ! అవునవును! అదీ నిజమే!"

"చాంగ్‌ని గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?"

"చాలా కలుపుగోలు మనిషి. వోడ ప్రయాణంలోనే అతడితోనూ పరిచయం అయింది. నాకు నెక్లెస్ బహూకరించాడు."

"అయితే అతనితోనే వుండిపోకపోయారా? నారాయణన్‌తో వివాహ ప్రసక్తి ఎందుకు తెచ్చారు?"

ఆమె నవ్వింది. "ఈ ధనవంతుల సంగతి మీకు తెలీదు. ఆ కాసేపు మహా ఆతృత పడిపోతారు. వాళ్ళ వేడి చల్లారగానే దులపరించుకుని వెళ్ళిపోతారు. అందుకే నారాయణన్‌ని వివాహమాడి గతజీవితానికి స్వస్తి చెప్పదామనుకున్నాను."

"డేవిడ్ స్మిత్ విషయం ఏమంటారు?"

"అతడితో నాకు పరిచయం లేదు. మొన్న అతడు నా దగ్గరికి వచ్చినమాట నిజమే! తన సంసారాన్ని వదిలివచ్చి రెండు నెలలయిందని చెప్పాడు. ఆడదాని పొందుదొరక్క అల్లాడిపోతున్నానని మొరపెట్టుకున్నాడు. ఒక్కసారి అంటే ఒక్కసారి తనకోర్కె తీర్చమని ప్రాధేయ

పడ్డాడు. డబ్బుగూడ ఇవ్వజూపాడు. నేను తీసుకోలేదు అతడి కోర్కె తీర్చి పంపాను.''

"నా ప్రశ్నలతో విసిగించినట్టున్నాను! ఇదే ఆఖరి ప్రశ్న! షినాయ్ గురించిగూడ ఏమైనా తెలుసా?''

"టీ! మీరు చెప్పేది ఇంద్రజిత్ పరిషద్ గురించేనా?''

షినాయ్ అసలు పేరు అప్పుడు స్ఫురించింది స్కాట్ కి. నారాయణన్ తన భావికవిత్వంలో వి. ఐ. పి. అని పేర్కొన్నాడు. ఆ మాటకు అర్థం వెరీ ఇంపార్టెంట్ పర్సన్ కాదన్నమాట. వి. ఇంద్రజిత్ పరిషద్. ప్రస్తుతం షినాయ్ గా చెలామణి అవుతున్న వ్యక్తిగురించి అయి వుంటుంది.

"అతడి చరిత్ర చాలావుంది. అది చాలామందికి తెలీదు. భారత సైన్యంలో పనిచేస్తూ చైనాకు పారిపోయాడు. అక్కడ కొన్నాళ్లువుండి మళ్లీ అక్కడనుంచీ పలాయనం చిత్తగించాడు. మరి ఇప్పుడు అతని గమ్యం ఎక్కడికో!''

స్కాట్ ఆశ్చర్యపోయాడు. షినాయ్ పూర్వచరిత్ర ఎవరికీ తెలీదనుకుంటున్నాడు తను. కాని ఈ మెకు అతని గుట్టు అంతా తెలుసన్నమాట.

7

కేబిన్ అంతా మారు మ్రోగిపోయేలా కేక వినిపించింది.

ఆ కేక షినాయ్ గదిలోంచి వచ్చింది. అప్పటికి రాత్రయింది. కారిడార్ లో దీపాలు వెలుగుతున్నయ్.

"అయ్యో బాబోయ్! నన్ను చంపేస్తున్నాడు! నన్ను చంపేస్తున్నాడు!'' షినాయ్ కేకలు మరోసారి మారు మ్రోగినాయి.

స్కాట్ తలుపు తెరిచాడు. అంతలోనే కరెంటు

పోయింది. అంతా గాఢాంధకారం అలుముకుంది.

ఎవరో వ్యక్తి షినాయ్ గదిలోంచి పరుగెత్తటం కనిపించింది స్కాట్‌కి. ఎదురువెళ్ళి ఆ వ్యక్తిని అటకాయించాలని చూశాడు స్కాట్. కాని ఆగంతకుడు అది ముందే ఊహించినవాడిలా, తన చేతిలోని కత్తితో స్కాట్ చేతిమీద పొడిచాడు. స్కాట్ చేయిని వెనక్కి తీసుకున్నాడు బాధతో మూల్గి. ఆగంతకుడు దాటిపోయాడు.

చీకట్లోనే నడవాలోకి జనం చేరారు. మాట్లాడే గొంతులే తప్ప ఆ చీకట్లో ముఖాలు కనబడడంలేదు. పారిపోతున్న వ్యక్తి అడుగుల చప్పుడూ, చీకట్లో ఏదో గదితలుపు దఢాలున మూసుకున్న చప్పుడు వినిపించినయి స్కాట్‌కి.

అంతలో లైట్లు వెలిగాయి. వోడ కళాసీ స్విచ్‌బోర్డు దగ్గరకు వెళ్ళి 'ఆఫ్'లో ఉన్న మెయిన్ స్విచ్‌ని 'ఆన్'లో పెట్టడంవల్లనే లైట్లు వెలిగినయ్.

"ఏముంది?" "ఏమి జరిగింది?" అనే ప్రయాణీకుల ప్రశ్నలు వినిపించాయేగాని జరిగినదేమిటో ఎవరూ చెప్పలేకపోయారు.

స్కాట్ తన హ్యాండ్ కర్చీఫ్‌ని గాయం తగిలినచోట చేతికి కట్టుకట్టాడు.

వోడ కెప్టెన్ జాన్ హెరాల్డ్ రొప్పుకుంటూ వచ్చాడు. స్కాట్ చేతికున్న గాయాన్ని చూసి "ఏమి జరిగింది? మరో హత్యా? లేక ఆత్మహత్యా?"

"షినాయ్ గదిలోంచి కేకలు వినపడ్డాయి. నేను గదిలోంచి బయటకు రాగానే కరెంటుపోయింది. చీకట్లో పరుగెత్తుకు వస్తున్న ఆగంతకుడ్ని అటకాయించబోయాను. నన్ను గాయపరిచి అతడు పారిపోయాడు."

షినాయ్ గదిలోంచి సన్నగా మూలుగు వస్తోంది.

"నన్ను రక్షించండి కెప్టెన్! ఆ దుర్మార్గులు మళ్ళీ నా వెంటబడ్డారు," అన్న అరుపు వినవచ్చింది.

స్కార్లెట్, కెప్టెన్ హెరాల్డ్ ఇద్దరూ షినాయ్ గది లోకి పరుగెత్తారు. వాళ్ళవెనుకే మెడికల్ ఛెస్ట్ తీసుకుని డాక్టర్ జొరబడ్డాడు.

ఆత్రుతగా గదిలోకి ఎగబడుతున్న ఇతర ప్యాసింజెర్లను వాళ్ళ గదుల్లోకి పంపుతున్నారు కళాసీలు.

షినాయ్ ఎడమ చెక్కిలిమీదా, చేతులమీదా, చెవి క్రిందిగానూ కత్తిగాట్లున్నాయ్. వాటినుంచి రక్తం కారు తోంది.

అతడ్ని బల్లమీద పడుకోబెట్టి డాక్టర్ గాయాలను కడిగి బ్యాండేజ్ చెయ్యసాగాడు.

స్కార్లెట్ గదినంతా కలయజూశాడు. కుర్చీలు పడదోసి ఉన్నయ్. నేలమీద పరిచివున్న కార్పెట్ గూడ సగం మడతపడి ఉంది. ఆగంతకుడికీ, షినాయ్‌కీ మధ్య పెనుగులాట జరిగిందని చెప్పటానికి కావలసినంత సాక్ష్యం ఉంది ఆ గదిలో.

తను ఆగంతకుడిని లీలగా చీకట్లో చూశాడు. అతడు తనకన్న పొట్టిగా ఉన్నాడు. కాకపోతే కొంచెం బలిష్టంగా ఉన్నాడు. చాంగ్, స్మిత్ లేదా అనితా గుణవర్ధనే ఈ ముగ్గురిలో ఎవరూ అవటానికి వీల్లేదు. అతను ఈ పని కోసం ప్రత్యేకంగా నియమించబడ్డ కిరాయి మనిషి అయి ఉండాలి.

ఆ వ్యక్తి దక్షిణపు వేపుగా పరుగెత్తాడు. ఆ దారంట వున్న గదుల తలుపులన్నీ మూసి వుంటవి. అదే గనుక ఉత్తరపు వేపుగా వెళ్తే అక్కడ డింగీ పడవలూ, టార్పాలిన్‌లూ ఇతర నౌకా సామాగ్రి చిందరవందరగా పడి ఉంటవి. వాటిమధ్య అతడు ఎవరికీ కనబడకుండా మాయ

మయిపోవచ్చు. అలా ఉత్తరపు వేపుకు వెళ్ళకుండా దక్షిణపు వేపుకు వెళ్ళాడంటే అతనికి ఆశ్రయమిచ్చే వాళ్ళు ఆ గదుల్లో వుంటున్నారన్నమాట!

షినాయ్ కేకలు వినపడంగానే కరెంటుపోయింది. అంటే ఆగంతకుడికి ఆమాత్రం తెలియకుండా ఉండగలందులకు మరో వ్యక్తి మెయిన్ స్విచ్ దగ్గరకువెళ్ళి కరెంటు ఆఫ్ చేశాడు. ఎవరా రెండో వ్యక్తి? అతడే షినాయ్ పై హత్యాప్రయత్నం చేయించి ఉంటాడు. కత్తితో గాయపరచిన కిరాయి మనిషికన్నా ఈ తెరవెనుక మనిషే ముఖ్యం.

షినాయ్ కి కట్టుకట్టడం పూర్తయాక డాక్టర్, స్కాట్ చేతికున్న గాయానికి కట్టుకట్టాడు.

తర్వాత షినాయ్ కి ఇంజెక్షన్ ఇచ్చాడు డాక్టర్. "అబ్బ! అమ్మ! బాధ!" అంటూ మూల్గాడు షినాయ్.

"మిస్టర్ కెప్టెన్! అతడిపై హత్యాప్రయత్నం జరిగింది. అతడు పూర్తిగా చావలేదని తెలిస్తే, ఇతడిపై మరో హత్యాప్రయత్నం జరగవచ్చు. కనుక ఇక్కడ గట్టి బందోబస్తు ఏర్పాటుచేయండి, ఒకటి రెండు రోజుల వరకు!"

"అలాగే డాక్టర్!" అంటూ కెప్టెన్ హెరాల్డ్ అప్పటికప్పుడే ఒక సెక్యూరిటీ మనిషిని ఆ గదిదగ్గర కాపలాకి ఏర్పాటుచేశాడు.

"షినాయ్ కి తెలివి వచ్చేదాకా అతడి దగ్గర నేను సాయంగా వుంటాను! మీకేమైనా అభ్యంతరమా కెప్టెన్!" స్కాట్ అడిగాడు.

"అభ్యంతరం ఏంలేదు! అలాగే వుండండి!"

మెడికల్ చెస్ట్ సర్దుకుని డాక్టరూ, కెప్టెన్ ఇద్దరూ వెళ్ళిపోయారు.

వాళ్ళ వెనక నే తలుపు మూసేశాడు స్కాట్. షినాయ్ బెడ్ దగ్గరకు వెళ్ళి వంగి అతడి ముఖంలోకి చూశాడు.

షినాయ్ కళ్ళు తెరిచాడు. "వాళ్ళంతా వెళ్లి పోయారా?" అని అడిగాడు.

"వెళ్లిపోయారు" అన్నాడు స్కాట్.

"దొంగరాస్కెల్! వాడిచావు కళ్ళజూసేవాడ్ని. తప్పించుకుని బ్రతికిపోయాడు."

"వాడు అంటున్నావ్ మొగవాడేనా? ఆడదికాదా?"

"మొగవాడే! నిద్రపోతుండగా ఎందుకో మెలకువ వచ్చింది. కళ్ళు తెరచేసరికి వాడుచేతిలో కత్తితో నామీదకు వంగుతున్నాడు. నేను ఛటాలున ప్రక్కకు దొల్లాను. వాడి కత్తి పరుపులో దిగింది. తేరుకుని వాడ్ని కాలితో బలంగా తన్నాను డొక్కలో. కత్తితోసహా వాడు వెనక్కు పడిపోయాడు."

"కొద్దిలో నీకు చావు తప్పింది. ఎందుకయినా మంచిది కొంతకాలం జాగ్రత్తగావుండు," అంటూ స్కాట్ బెడ్ మీదనుంచీ లేవబోయాడు.

షినాయ్ చేయి ముందుకు చాచాడు. స్కాట్ స్లాక్ చివర పట్టుకుని లాగాడు. "కాసేపు కూర్చో! నా షరతులకు ఒప్పుకోకపోయినా నీకు ఆ రహస్యం చెప్పేస్తాను."

"నీ రహస్యాన్ని చెప్పినాగాని నేను నీకు పర్సనల్‌గా ఎటువంటి సాయంచేయను," నిష్కర్షగా అన్నాడు స్కాట్.

"నా కేకలు విని అందరికంటే ముందు పరుగెత్తుకు వచ్చినవాడివి నీవు. అంటే నాకు సాయంచేయాలనేగా వచ్చింది. అందుకే నా మనసులోని విషయాల్ని చెప్పే

స్తాను. వాళ్లు నన్ను కొలంబో చేరనివ్వరు ప్రాణాలతో."

"వాళ్లు! ఎవరు వాళ్ళు?" ఉద్రేకంగా అడిగాడు స్కాట్.

"అదే! చైనావాళ్ళు!"

"నీవనేదేమిటో అర్థం కావటంలేదు. నీవు మాతృదేశానికే ద్రోహం తలపెట్టి చైనా వాళ్ళలో చేరిపోయావు గదా? ఇంకా నీపై వాళ్ళకు కక్ష్య ఎందుకు?"

"నీకు తెలీదు స్కాట్! వాళ్ళు త్వరలోనే మూడో ప్రపంచయుద్ధంకన్న భీభత్సాన్ని సృష్టించబోతున్నారు. వాళ్ళచేతికి ఆ ఫార్ములా దొరికిందంటే ప్రపంచానికే వినాశం కలగబోతున్నదన్న మాట!"

8

"రోగకారకులయిన క్రిమిబాంబుల్ని చైనావారు కనిపెట్టారా ఏం? అదేం కొత్త విద్యకాదు. కొరియాలోనూ, వియత్నాంలోనూ అమెరికావారు వాడారు."

షినాయ్ అసహనంగా వెనక్కు వాలిపోయాడు దిండ్ల మీద. "నామాటే వినిపించుకోరు ఎవరూ? చైనానుంచి బయటపడగానే బర్మాలోని, ఢాకాలోని అధికారులకు నెత్తీనోరూ బాదుకుని చెప్పాను. అందరూ నన్నో పిచ్చోడి క్రింద జమకట్టారుగాని నా మాటల్లోని నిజాన్ని ఎవరూ పట్టించుకోలేదు."

"సరే! నీవు చెప్పదలుచుకున్నదేదో మొదటినుంచీ వివరంగా చెప్పు!"

"చైనావారితో యుద్ధంలో కొందరు వారిచేతిలో ఖైదీలుగా చిక్కారు. వారిలో నేనూ ఉన్నాను. మమ్మల్ని శారీరకంగా నానాహింసలు పెట్టారు.

"ఆ తర్వాత మమ్మల్ని నాన్‌కింగ్ మిలిటరీ హెడ్ క్వార్టర్స్‌కు తరలించారు. అక్కడే మా మతుల్ని పోగొట్టే

చిత్రహింసను కళ్ళారా చూశాం. అవే ఎలుకబోను శిక్ష. బ్రతికున్న మనిషిని నగ్నంగా గాజుపేటికలో పడుకో బెడతారు. ఆ పెట్టెకు చివరగా అర వుంటుంది. దానికి కన్నం వుంటుంది. ఆ అరలో కొంచెం సీమపందిమాంసం ఉంచుతారు.

"నాలుగైదు రోజులుగా ఆహారంలేకుండా కొన్ని ఎలుకల్ని మాడ్చి వుంచుతారు. వాటిని ఈ పేటికలోకి వదులుతారు. అవి ముందు సీమపందిమాంసం తినేస్తవి. ఆ తర్వాత ప్రక్క అరలో పడుకునివున్న మనిషి మీదకు దూకుతాయి ఆరాకలితో. మనిషి బ్రతికుండగానే అతడి శరీరంలో కండల్ని కొరుక్కుతింటాయి.

"అయితే ఈ పని ఒక నిముషంలోనో లేక అర గంటలోనో పూర్తిఅయేదికాదు. నాలుగైదు గంటలు ఈ హింసాకాండ జరుగుతుంది. లోపలున్న మనిషి తనకు పట్టిన గతికి గుండె ఆగి చనిపోయాడా, వాడు అదృష్టవంతుడే! లేకపోతే నాలుగుగంటలు ప్రత్యక్ష నరకాన్ని అనుభవిస్తాడు.

"పైగా మిగిలిన ఖైదీలందర్నీ ఈ చిత్రహింసను చూస్తూ కూర్చుండబెడతారు. వాళ్ళలో కొందరికి అక్కడికక్కడే పిచ్చెక్కుతుంది, రేపుగూడ అదేశిక్ష అనుభవించాల్సి వస్తుందని! అంతటి మానసిక చిత్రహింస పగవాడికికూడా వద్దు."

షినాయ్ ఆగాడు. చేయిచాచి సిగరెట్ ప్యాకెట్ తెరచి సిగరెట్ నోట్లో పెట్టుకున్నాడు. స్కాట్ అగ్గిపుల్లగీచి సిగరెట్ వెలిగించాడు. గబగబ నాలుగుదమ్ములు లాగి యాష్ట్రేలో పడేశాడు.

"తర్వాత మాలో కొందరు మావో సిద్ధాంతాల్ని ప్రచారం చేయటానికి ఎన్నుకోబడ్డారు. అటువంటి దుర

దృష్టవంతుల్లో నేనూ వున్నాను. ప్రొఫెసర్లు, సైకాలజిస్టులు మమ్మల్ని బ్రెయిన్ వాష్ చేశారు. వాళ్ళ చేతుల్లో చిత్రహింసలు భరించలేక మావో సూక్తులు అప్పజెప్ప సాగాను.

“దాంతో వాళ్ళ దృష్టిలో నేను ‘మంచిబాలుడ’ నయ్యాను. నన్ను వసతైన జైలుకు మార్చారు. వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యం లేదనేగాని నాకు రాజభోగాలు ఏర్పాటు చేయబడినై. రెండురోజులకొకసారి పసందయిన అమ్మాయిని గూడా పంపేవారు. వాళ్ళు కేవలం మమ్మల్ని సుఖ పెట్టటానికి వచ్చినవాళ్ళు కారు. మా అంతరాంతరాల్లో దాగిన రహస్యాల్ని బయటకులాగి కూపీ దీయటానికి వచ్చిన గూఢచారిణులు.

“బాగా తాగిన మైకంలో ఒకామెతో నా మనసులో దాగివున్న రహస్యం వెల్లడించాను. చైనానుంచి ఏనాటికైనా పారిపోవాలని వుందని చెప్పాను. ఇంకేముంది? అగ్నిపర్వతం బద్దలయింది. నన్ను తక్కువరకం జైలుకు మార్చారు. నాసిరకం స్త్రీలను పంపేవారు అప్పుడప్పుడు. సుఖరోగాలు తగిలాయి. వాటికి వైద్య సదుపాయంగూడ వుండేదికాదు. ఆ రోగాలతో మేము బాధపడితే అదే మాకు సరైన శిక్ష అని వాళ్ళు భావించారు.

“నేను ఆ జైలులో అలా బాధలు పడుతున్న రోజుల్లో నా ‘సెల్’ లోనికి మరో ఖైదీ వచ్చాడు. అతనో పెద్ద సైంటిస్ట్ అట. ప్లేగు, కలరా ఉత్పత్తిచేసే వేర్వేరు క్రిముల్ని కలిపి, వాటివల్ల మరోకొత్తరకం క్రిమి ఉద్భవించేట్టు చేశాడు.

“ఈ కొత్తరకం క్రిముల్ని దేశంలో వదిలితే అవి ఒక రోజులో నాలుగింతలుగా వ్యాప్తి చెందుతాయి. వాటి ప్రభావంవల్ల సరికొత్తరకం జబ్బువచ్చి ప్రజలు అక్కడి

కక్కడే చనిపోతారు.

"ప్రపంచాన్నంతా అలా తమ స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకున్న తర్వాత తమ దేశంలోని అధిక జనాభాని ప్రపంచమంతా నడుతారు. ప్రపంచ పాలకులు అవుతారు ఆ తర్వాత!" షినాయ్ ఆయాసంతో ఆగాడు.

"అద్భుతం! అత్యద్భుతం!" అన్నాడు స్కాట్.

షినాయ్ మళ్ళీ మొదలుపెట్టాడు.

"అయితే వారి పథకానికి మరో అవాంతరం వచ్చింది. ఆ వ్యాధిని నయంచేసే ఇన్సులిన్‌ని కనిపెట్టమని సైంటిస్ట్‌ని కోరారు. అలాంటి ఇన్సులిన్ తయారయాక దాన్ని చైనా ప్రజలంతా ఇంజెక్షన్ ద్వారా పుచ్చుకుని, అప్పుడు ఈ కొత్త క్రిముల్ని ప్రపంచమంతా వ్యాపింపజేస్తారు.

"ఇక్కడే సైంటిస్టు అడ్డం తిరిగాడు. చైనావారి ప్లాన్ విని అతడు తనమూలంగా ప్రపంచానికి వాటిల్లబోతున్న ప్రమాదాన్ని పసిగట్టి, ఇన్సులిన్ తయారుచేయటానికి నిరాకరించాడు.

"ఆ ఇన్సులిన్ తయారయితే తప్ప చైనీయులు ఈ కొత్త క్రిముల్ని ప్రపంచంమీద ప్రయోగించలేరు. అందుకే అతడు మొండికెత్తాడు.

"అతడ్ని ఎన్నో రకాలుగా, క్రూరాతిక్రూరంగా హింసలు పెట్టారు. అవన్నీ భరించటానికే అతడు తయారయాడుగాని ఇన్సులిన్ ఫార్ములా వాళ్ళకు ఇవ్వలేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో అతడు నా జైలుకే పంపబడ్డాడు. మేమిద్దరం మంచి స్నేహితులమయ్యాం. అతడి కోరిక ఒకటి మిగిలిపోయింది. ఇన్సులిన్ ఫార్ములాని బయట ప్రపంచానికి అందజేయగలిగితే చైనావారి ఆట కడుతుంది. కానీ జైల్లో ఉన్న మాకు దాన్ని ఎలా బయటకు అందజేయటం అనేది సమస్య అయింది.

"నా దగ్గర కూలీడబ్బు చాలావుంది. అవి సెంట్రీలకు పంచిపెట్టి వారిసాయంతో అక్కడనుంచి పరారీ అవాలనుకున్నాను. నేను బయటకు పారిపోతున్న విషయం పసిగట్టిన సైంటిస్టు ఆ ఫార్ములాని నాకు అప్పజెప్పి దాన్ని ఎలాగైనా విదేశాల్లోని రక్షణ శాఖకు అందజేయమని ప్రార్థించాడు. నేను సెంట్రీ సాయంతో జైల్లోంచి తప్పించుకోగానే ఆ సైంటిస్టు ఆత్మహత్య చేసుకుని చనిపోయాడట."

"పాపం! అంతటి మేధావంతుడికి ఎంతటి గతి పట్టింది!"

"అవును! ఆ సైంటిస్టు ఫార్ములాని తీసుకుని నేను బర్మా పారిపోయాను. రక్షణ శాఖలో ఉన్నతోద్యోగుల్ని కలుసుకుని వాళ్ళకు ఫార్ములా చూపించాను. అయినా వాళ్ళు నా మాటల్ని విశ్వసించలేదు. ఆ ఫార్ములా నా దగ్గరుంటే నాకూ అపాయమే! అందుకని దాన్ని సింహళంలోని ఒక లేడీ సైంటిస్టుకి పంపాను పోస్టులో. ఆమె అడ్రసుకూడ జైల్లో వున్నప్పుడు సైంటిస్ట్ ఇచ్చాడు. ఇప్పుడు నా ప్రయాణం అక్కడికే. ఈ లోపల ఈ చైనావాడు నామీద పగబట్టినట్టున్నాడు. నేను ప్రాణాలతో సింహళం చేరగలనో లేనో! ఒకవేళ నా ప్రాణాలు పోతే ఆ ఫార్ములాని కనీసం భారతదేశపు రక్షణశాఖకు అందజేస్తావుకదూ?"

మైకేల్ స్కాట్ అతడు చెప్పినదంతావిని ఆశ్చర్యపోయాడు. ఈ కొత్తరకం క్రిమివలన ప్రపంచానికి ఆటం బాంబు, హైడ్రోజన్ బాంబులకన్న ఎక్కువ ప్రమాదం సంభవించేలావుంది అనుకున్నాడు.

"ఆ ఆడ సైంటిస్టు పేరేమిటో?" అడిగాడు స్కాట్.

"విజయా సేనానాయకే! కాండీ అనే సిటీలో ఆమె

ప్రభుత్వ రక్షణ శాఖలో పనిచేస్తోంది! ఇప్పటికైనా నమ్ముతావా నా మాటలు నిజమని.”

స్కాట్ సూటిగా షినాయ్ కళ్ళల్లోకి చూశాడు. నోట్లోని సిగరెట్ దమ్ము ఆఖరిసారిగా లాగి సిగరెట్ని ఏష్ట్రేలో పడేశాడు.

“మొదటిది! నీతో పెద్దగా పరిచయంలేని సైంటిస్టు నిన్ను ఎలా నమ్మాడు? నీ చేతిలో అతని ఫార్ములా భద్రంగా బయట ప్రపంచానికి చేరుతుందనుకున్నాడా?”

షినాయ్ ఒక నిముషం ఆలోచించాడు. “నీ వడిగింది సబబుగానే ఉంది! సైంటిస్టు తన జీవితాన్ని ముగించుకునే ఉద్దేశ్యానికి వచ్చాడు, వాళ్ళ చిత్రహింసలు భరించలేక. అతనికి అందుబాటులో వున్నది నేనొకడ్నే! పైగా నేను వీలైనంత త్వరలో చైనావారి చేతుల్లోంచి తప్పించుకుందామనే ఆలోచనలో వున్నట్టు నేనే అతడికి వెల్లడించాను.”

“ఆ తర్వాత నీవు నీ పథకం ప్రకారం చైనానుంచి పారిపోయి వచ్చావ్?”

“అవును.”

“చైనావారి చేతుల్లోంచి తప్పించుకోవటం అంత సామాన్యమా మిస్టర్ షినాయ్!” స్కాట్ అనుమానంగా చూశాడు.

షినాయ్ నోరు వెళ్ళబెట్టి చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

“వాళ్ళ అనుమానం నీమీదకే పోయింది. సైంటిస్టు తన ఫార్ములా గురించి నీకు చెప్పివుండవచ్చని వాళ్ళు వూహించారు. నీకు పారిపోవటానికి అవకాశం కల్పించారు. నీవు ఎక్కడికి వెళతావో వారికీ తెలుసు. సరాసరి ఫార్ములా ఎక్కడుందో అక్కడకు చేరతావు నీవు. నీ వెనకాలే వాళ్ళూ వచ్చి ఆ ఫార్ములాని చేజిక్కించుకుంటారు!” ఆల్జీబ్రా లెక్కకు ఈక్వేషన్ చెప్పినంత తేలికగా

స్కాట్ అన్నాడు.

షినాయ్ బెడ్ మీద ఎగిరి కూర్చున్నాడు. "ఏమిటీ! అయితే వాళ్ళు నామీద నిఘా వేశారంటావ్! నన్ను వెంటాడుతున్నారంటావా?"

"అని అనటంలేదు. అందుకు అవకాశం వుందని మాత్రమే నే చెప్పేది!"

"హమ్మయ్య! బ్రతికించావ్! నీ మాటలు విని నేను ప్రాణాలతో సింహాళం గడ్డమీద అడుగుపెట్టననే నమ్మేశాను."

"చైనానుంచి పారిపోయాక నీవు ఎలా జీవించావ్! ఈ ప్రయాణానికి దానికీ నీకు డబ్బెక్కడిది?"

షినాయ్ ఒక నిముషం తటపటాయించాడు. "చెప్పాలంటావా?"

"తప్పదు మరి!"

"అయితే విను. హాంగ్ కాంగ్ లో ఒక ప్రైవేట్ బారిణి ఇంటికి వెళ్ళాను. ఆమె ఏమరుపాటున వున్నప్పుడు ఆమె దగ్గర డబ్బు, నగలూ దొంగిలించాను. అంతకన్న గత్యంతరం లేకపోయింది మరి."

"ఆల్ రైట్! నీ కట్టుకథ గురించి మరోసారి తీరుబ్బాగా ఆలోచిస్తాను. వస్తాను!" అని స్కాట్ లేచాడు.

షినాయ్ గాభరాపడ్డాడు. "నన్ను ఒంటరిగా వదిలేసి పోతావా?"

"నీకా భయం అక్కరలేదు. బయట సెక్యూరిటీ గార్డు కాపలా ఉన్నాడు."

"ఈ నౌకలో పనివాళ్ళందరూ చాలమంది చైనీయులే! ఎవర్నీ నమ్మటానికి వీల్లేదు. ఆ సెక్యూరిటీ మనిషికూడ చైనావాడు కాకుండా చూడు."

"కాదులే! అతడు చైనావాడు కాదు!"

తలుపు తెరవబోతున్న స్కాట్‌కి నేలమీద మడత పడిన కార్పెట్ క్రింద ఏదో కనిపించింది. నేలమీదకి వంగి దాన్ని చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. అది చైనా నాణెం. చిల్లికానీ సైజులో ఉంది. అక్కడక్కడ చిలుంపట్టి, చాల పాతదని చెప్పక చెబుతోంది.

"ఈ నాణెం నీదా?" అని షినాయ్‌ని ఉద్దేశించి అడిగాడు స్కాట్.

"నాదికాదే!"

"ఇది చైనా నాణెంలా ఉంది. బహుశా నిన్ను పొడవటానికి వచ్చిన ఆగంతకుడిదై ఉంటుంది."

స్కాట్ ఆ నాణేన్ని జేబులో వేసుకున్నాడు. తలుపు లాగి బయటకు నడిచాడు.

గది బయట తుపాకీ పుచ్చుకుని అహమ్మద్ అనే బంగ్లాదేశ్‌కి చెందిన సెంట్రీ కాపలా ఉన్నాడు.

"అతగాడికెలా ఉంది సాబ్?" అని అడిగాడు స్కాట్‌ని.

"ఇప్పుడు నెమ్మదిగానే ఉంది! మధ్య మధ్యలో లోపలకు చూస్తుండు."

అహమ్మద్ గదిలోకి తొంగిచూశాడు. షినాయ్ పరుపు మీద అసహనంగా అటూ ఇటూ కదులుతున్నాడు. తలుపు లాగి మూసేశాడు మళ్ళీ.

మైకేల్ స్కాట్ తన గదిలోకి నడిచాడు. తలుపు లోపలి గడియ పెట్టుకుని వైర్‌లెస్‌లో మెస్సేజ్ పంపాడు తన రిపోర్టునంతా. సింహళ ప్రభుత్వ సర్వీసులో విజయా సేనానాయకే అనే సైంటిస్ట్‌ని జాగ్రత్తగా కాపాడాలనీ, ఆమెవద్ద ఒక ముఖ్యమయిన ఫార్ములా ఉందనీ చెప్పాడు.

మెస్సేజ్ పంపటం పూర్తిచేసి వేడినీళ్ళ స్నానంచేసి డ్రెస్ మార్చుకున్నాడు. నారాయణన్ టూత్‌పేస్టులో

బహుశా ఫార్ములా వివరాలూ, విజయా సేనానాయకే ఎడ్రసూ ఉండి ఉండాలనుకున్నాడు స్కాట్.

అతనికి మరో ముఖ్యమయిన వ్యక్తి చాంగ్‌ని ఇంత వరకూ కలుసుకోవటం పడలేదు. అతన్ని కలుసుకోవాలని స్కాట్ ఆతృతగా ఉన్నాడు.

9

తలుపు టకటకమని తట్టాడు స్కాట్. తలుపు తెరుచుకుంది. చాంగ్ నౌకరు తలుపు తెరిచి తల బయటకుపెట్టి చూశాడు.

"మీరేనా సార్! రండి! లోపలకు రండి!" అంటూ లోపలకు ఆహ్వానించాడు.

చాంగ్‌ది డబుల్ రూమ్. చాంగ్ డైనింగ్ టేబుల్ ముందు కూర్చుని ఉన్నాడు. బల్లమీద పింగాణీ పాత్రల్లోని వేడి పదార్థాలమీదనుంచి ఆవిర్లు పైకి లేస్తున్నాయి.

స్కాట్ ఒక నిముషం తటపటాయించాడు. "మీరు కానివ్వండి. బ్రేక్‌ఫాస్ట్ అయాక మళ్ళీ వస్తాను," అని వెనుదిరగబోయాడు.

"వెళ్ళకండి! మీకు ఆతిథ్యం ఇవ్వాలని నేను ఆతురతగా ఉన్నాను. నా ఆతిథ్యాన్ని స్వీకరించి నన్ను ధన్యుడ్ని చేయండి మిస్టర్ మైకేల్ స్కాట్!" చాంగ్ కుర్చీలోంచి లేచి ఆదరపూర్వకంగా కొద్దిగా ముంగుకు వంగి అభివాదం చేశాడు.

అతడి ఆహ్వానాన్ని స్కాట్ కాదనలేకపోయాడు.

నౌకరు మరో కుర్చీని తెచ్చి చాంగ్ కెదురుగా టేబుల్ దగ్గరగా వేశాడు. స్కాట్ కూర్చున్నాడు.

డైనింగ్ టేబుల్‌మీదున్న పదార్థాలవంక చూశాడు స్కాట్. కోడిగుడ్లు, సీమపందిమాంసం, స్వీట్స్, రొట్టె, వెన్న, ముక్కుపుటాల్ని ఎగరేస్తున్న కాఫీ వాసన అతడ్ని

ఊరిస్తున్నాయి. అతడూ టిఫిన్ చేద్దామనుకుని చాంగ్ ని కలుసుకుందామనే తొందరలో మర్చిపోయాడు. చైనీయులు బియ్యం జావ, టీ త్రాగుతారు ఎక్కువగా. కానీ ఇతగాడు ఇంగ్లీషువాళ్ళ సాంప్రదాయంలో ఏవేవో ఆరగిస్తున్నాడే అని ఆశ్చర్యపోయాడు స్కాట్.

చాంగ్ మరీ మరీ బలవంతంచేసి కొసరి కొసరి తనే వడ్డించాడు. స్కాట్ తృప్తిగా ఆరగించాడు. కాఫీ త్రాగి ఇద్దరూ సిగరెట్ వెలిగించారు.

"నారాయణన్ హంతకుడి ఆనూకీ ఏమైనా తెలిసిందా?" చాంగ్ అడిగాడు నిదానంగా.

"లేదు. పైగా మరో హత్యా ప్రయత్నం జరిగింది?"

"నిజంగా! ఈ తడవ టార్జెట్ ఎవరో?"

"మీకు తెలీదా? షినాయ్ మీద హత్యా ప్రయత్నం జరిగింది?"

"అలాగా? నాకు తెలీదు ఇంతవరకూ! వివరాలు పూర్తిగా చెప్పండి!"

రాత్రి జరిగిన హత్యా ప్రయత్నం గురించి క్లుప్తంగా చెప్పాడు స్కాట్.

"అరె! ఎంత గొడవలు బయలుదేరాయి డెక్ మీద! వోడ చైనా తీరాన్ని వదిలేటప్పుడే నాకేదో అపశకునం గోచరించింది. దాని ఫలితం చూపెంచింది ముత్తానికి!"

మైకేల్ స్కాట్ తన జేబులోని చైనీ నాణేన్ని తీసి టేబుల్ మీద ఉంచాడు. "ఈ నాణెం చైనా దేశందేమో చూడండి!" అన్నాడు.

దాన్ని చూస్తూనే చాంగ్ ముఖంలో రంగులు మారాయి.

"ఇది మీ కెక్కడ దొరికింది మిస్టర్ స్కాట్?"

"షినాయ్ గదిలో పడివుంది. బహుశా అతడ్ని హత్య

చేయటానికి వచ్చిన ఆగంతకుని జేబులోంచి పడివుండాలి."

చాంగ్ పేలవంగా నవ్వాడు. "పడివుండాలి అనేది సరైనది కాదు. కావాలనే ఈ నాణేన్ని అక్కడ పడేశారు ఎవరో!"

స్కాట్ ఆశ్చర్యంగా చాంగ్ వంక చూశాడు. "అందుకు కారణం ఏమై ఉంటుంది?"

"ఆ హత్యా నేరాన్ని నాకు ఆపాదించాలనే దురుద్దేశ్యంతో!" చాంగ్ నెమ్మదిగా పలికాడు.

స్కాట్ పెద్దగా నవ్వేశాడు. "అసంభవం. ఈ హత్యకి మీరు ప్రయత్నించారంటే నేను నమ్మను!" లైట్లు ఆరిపోయినపుడు చీకట్లో తను ఆగంతకుడితో ఢీకొన్నాడు. అతని ఎత్తూ, లావూ అన్నీ తనకు బాగా గమనం ఉంది. మరి చాంగ్ పిప్పిళ్ళ బస్తాలా ఉన్నాడు. ఈ విషయం దృష్టిలో ఉంచుకునే స్కాట్ పైమాటలు అన్నాడు.

"అంతేకాదు మిస్టర్ స్కాట్! ఈ నాణెం పడవేసిన చోటు ఇంకా హత్యలు జరుగుతాయనే హెచ్చరిక గూడా సూచిస్తోంది! అంటే వోడ తీరాన్ని చేరేలోపల ఇంకా దారుణహింసాకాండ జరగక తప్పదు!"

"ఎలా చెప్పగలుగుతున్నారు?"

"మీకు చైనా చరిత్ర అంత బాగా తెలీదల్లే ఉంది. పూర్వం 'టాంగ్' వంశీయులు చైనాని పరిపాలించారు. వాళ్ళ హయాంలో వాన్-టే అనే రాజకుమార్తె తన గోటితో సైనం పలకమీద ఈ నాణెం ఆకృతిని గీసింది. ఆమె హయాంలో చైనాదేశంలోని విదేశీయులందర్నీ బయటకు వెడలగొట్టారు. ఇప్పటికీ విదేశీయుల పొడగిట్టని చైనీయులు తమ ఉనికిని హెచ్చరించేందుకు ఈ నాణేల్ని ఉపయోగిస్తారు. వీళ్ళని మా పరిభాషలో 'డ్రాగన్ మెన్'

అని అంటాం! అంటే 'భూతానికి బంట్లు' వీరు. వాళ్ళంటే నిజానికి మాకుగూడ వెన్నులోంచి భయం ప్రాకుతుంది."

"అయితే ఈ భూతాలబంట్లు ఎవరో షినాయ్ ప్రాణాలు తీయటానికి సన్నద్ధులైనారన్నమాట!"

"అనే అనుకోవాలి! నా గదిలో రివాల్వరు దొంగిలింపబడింది. దాంతోనే నారాయణన్ హత్యచేయబడింది. ఇప్పుడీ షైనా నాశం! వీటన్నిటివల్ల తేలిందేమంటే ఆ హంతకులు అటు షినాయ్‌ని హత్యచేసి, ఆ హత్యానేరం నా మీదకు నెట్టాలని చూస్తున్నట్టుగా విశదమవుతోంది."

"ఆ రివాల్వరు మీదా?"

"మీ డిటెక్షన్‌లో ఆ విషయం పసిగట్టలేదా?"

"నేను డిటెక్టివ్‌ని కానండీ! కేవలం నారాయణన్ మీది సానుభూతితో ఏదైనా ఆచూకీ దొరుకుతుందేమో అని ప్రయత్నించాను. అంతే!" స్కాట్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"సారీ! ఏదో మాటవరసకన్నాను. సీరియస్‌గా తీసుకోకండి!"

"ఫర్వాలేదు! అయితే హంతకుడు నారాయణన్‌ని చంపడానికి మీ రివాల్వర్‌ని ఉపయోగించాడన్నమాట! మీ గదిలోంచి రివాల్వర్‌ని దొంగిలించటానికి అవకాశం ఎవరికి ఉందంటారు?

"నారాయణన్ హత్యకు ముందురోజు కాబోలు, నా నౌకరు నా దృష్టికి తెచ్చాడు రివాల్వరు కనిపించటం లేదని! వాడేమో నేను లేనప్పుడు తన మేనల్లుడితో మాట్లాడి క్యాబిన్ రూమ్‌దాకా వాడ్ని సాగనంపానన్నాడు. బహుశా ఆ సమయంలో గదిలోకి ఎవరన్నా దూరి ఆ పనిచేసి ఉండాలంటాడు వాడు."

"మీ ఉద్దేశ్యంలో నారాయణన్ హత్యకూ, షినాయ్‌పై

దౌర్జన్యానికి ఏమైనా సంబంధం వుందా?" వాంగ్‌ని అడిగాడు స్కాట్.

"షినాయ్ గదిలోకి వచ్చిన వ్యక్తి దొంగతనం చేయటానికి వచ్చి ఉండచ్చు. కాని షినాయ్ మెలకువగా కదులుతూండడం చూసి పట్టుబడకుండా వుండేందుకు అతడితో తలపడి వుండవచ్చు. నారాయణన్ విషయం అలా కాదు. అది తప్పకుండా హత్యే! అని ముందరే జాగ్రత్తగా వేసుకున్న పథకం ప్రకారం జరిగి వుండాలి. నా రివాల్వరు మాయమయింది. దాన్ని చేతబుచ్చుకుని హంతకుడు అనితా గుణవర్ధనే గదిలో ప్రత్యక్షమయాడు. నారాయణన్‌ని పొట్టన పెట్టుకున్నాడు."

"ఒకవేళ ఆగంతకుడు అనితా గుణవర్ధనేని హత్య చేయాలనుకుని వచ్చాడేమో! తీరా రంగంలోకి అనితాకి బదులుగా నారాయణన్ వచ్చాడు. తొందరలో అతడ్నే కాల్చేశాడు. అలా ఎందుకు కాకూడదు?" స్కాట్ అడిగాడు.

"హంతకుడు ఆ మాత్రం ఆడా, మగా తేడా తెలియకుండా కాలుస్తాడా? అతడు కావాలనే నారాయణన్‌ని కాల్చి చంపాడని నా అభిప్రాయం. అయితే నారాయణన్ అదే సమయానికి వస్తాడని హంతకుడికి ఎలా తెలుసు?"

"ఒకవేళ అనితా గుణవర్ధనేకూ మరో హంతకునికీ అంటే మీ దేశస్థుడికీ జాయింటుగా ప్రమేయం ఉండచ్చునా?"

"అసలు ఒక గంట క్రితంవరకూ నారాయణన్‌ని ఏ శ్వేతజాతీయుడో చంపి వుంటాడనే అభిప్రాయంలో వున్నాను. ఇప్పుడు మీరీ నాణాన్ని చూపాక ఈ హత్యల వెనుక ఏ చైనా కళాసీ హస్తమో వుండి వుండాలని అనుమానించవలసి వస్తోంది," వాంగ్ గదిలోని

గుండ్రటి కన్నంలోంచి కనబడే సముద్ర జలాలవంక చూస్తూ అన్నాడు.

మైకేల్ స్కాట్ ఆతన్నే పరిశీలనగా చూశాడు. ఇతడ్ని చూస్తుంటే అతడు నిజంగా మనసు విప్పి మాట్లాడుతున్నట్టే తోస్తున్నది.

"మీ రివాల్వరు పోయిన సంగతి కెప్టెన్ కి తెలియజేయడం మంచిదనుకుంటాను. ఎందుకంటే వోడ సింహాళం చేరంగానే పోలీసులు వస్తారు, హత్యగురించి దర్యాప్తు చేయటానికి! మీకు సింహాళంలో ఎవరైనా తెలిసినవారు ఉన్నారా?"

"చైనా రాయబార కార్యాలయం నుంచి ప్రత్యేక అధికారి వస్తాడు నన్ను పోర్టులో రిసీవ్ చేసుకోవటానికి!"

"అలాగా! ఇదివర కెప్పుడైనా మీరు సింహాళం వెళ్ళారా?"

"ఓ! లెక్కలేనన్నిసార్లు వెళ్ళాను. బంగ్లాదేశ్ నుంచి వస్తున్నారు కదూ మీరు? అక్కడ తెలిసిన వారెవరున్నారు?"

"ఢక్కాలో టీ కంపెనీల రిప్రజెంటేటివ్ ని కలుసుకుని వస్తున్నాను."

"సింహాళంలో ఎక్కడ మీరుండేది?"

"కాండీ!"

ఆ ఊరిపేరు వింటూనే చాంగ్ నొసట ముడుతలు పడ్డాయి.

"అక్కడ రాబర్ట్ సేనానాయకే అనే వ్యక్తి పేరు విన్నారా? అతడు నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్!"

రాబర్ట్ సేనానాయకే భార్య పేరు విజయా సేనానాయకే. సైంటిస్టుగా పనిచేస్తోంది. షేనాయ్ చెప్పే సమాచారాన్ని బట్టి ఫార్ములా ప్రస్తుతం ఆమె దగ్గరే వుండాలి.

"ఎవరూ? రాబర్ట్ సేనానాయకే! అతడు లాయర్ కదూ? కాని మనిషి చాలా నీచుడు. కాసు చూపిస్తే సరి ఏ పనికైనా సిద్ధమే! అతడు సంపాదించేది లేకపోగా భార్య జీతమంతా తన త్రాగుడుకే తగలేస్తాడు. అతడితో జాగ్రత్తగా మెలగాలి మీరు!"

"అతడితో నేను చాల జాగ్రత్తగా వుంటాను లెండి! ఒకసారి డబ్బు అప్పు కావాలని వచ్చాడు. అడగ్గానే ఇచ్చి పంపాను. ఎందుకో తెలుసా? అతడా డబ్బు తిరిగి ఇవ్వడు. మళ్ళీ మన దగ్గరకు వచ్చి మరోమారు డబ్బు పుచ్చుకోడు!"

చాంగ్ పకపక నవ్వాడు. "భలే చతురులే మీరు!"

"వస్తానండీ! మీ ఆతిథ్యానికి చాల కృతజ్ఞుణ్ని!" అంటూ స్కాట్, కుర్చీలోంచి లేచాడు.

10

సిగరెట్ వెలిగించి క్యాబిన్ వేపుగా నడిచాడు స్కాట్. కెప్టెన్ ఇతర నావికులకు ఏవేవో ఆజ్ఞలు జారీ చేస్తున్నాడు.

"కెప్టెన్ హెరాల్డ్! ఒక పెగ్ వేసుకుని వద్దాం రండి! మీతో అతిముఖ్యమయిన విషయం చెప్పాలి!"

"నా గదిలోకి వెళ్దాం రండి! డ్రింక్సు గూడ ఉన్నాయక్కడే!" అంటూ కెప్టెన్ తన గదిలోకి దారితీశాడు.

మైకేల్ స్కాట్ తన జేబులోంచి చైనా నాణాన్ని తీసి చూపించాడు. చాంగ్ చెప్పిన విషయం చెప్పాడు, నాణెం ప్రాశస్త్యాన్ని గురించి.

"నా క్రింద పనిచేసే చైనా కళాసీల్లో ఒకడు ఈ పని చేసి వుంటారంటారా? నేను నమ్మలేను. నా వద్ద పనిచేసే వారంతా నమ్మకమైన వాళ్ళు, చైనావాడుగానీ బ్రిటిష్

వారుగానీయండి!''

"డ్రాగన్ మెన్ — భూతాలబంట్లు అనే పేరు ఎప్పు డన్నా విన్నారా?"

"విన్నాను. ఆ పేరు చైనా సంస్కృతికి ముడిపడి వుంది. వాళ్ళ పద్ధతులు కొంచెం హింసాయుతమైనవేకాని, వాళ్ళే నిజమైన దేశభక్తులంటాను. అయినా షినాయ్‌పై చైనావారు ఎందుకు హత్యా ప్రయత్నం చేస్తారు?"

"అతడు చైనానుంచి పారిపోయి వస్తున్నాడని విన్నాను. అతడు తన గమ్యం చేరకనే లోపల అతడ్ని కడతేరుస్తారేమో!"

"అయితే షినాయ్ బ్రతికి వున్నాడా? హరీ అన్నాడా?"

"ఇంకా బ్రతికే ఉన్నాడు. అతడు ప్రాణాలతో వుండేట్టుగా చూడవలసిన బాధ్యత మీది! వోడలో రెండో హత్యగూడ జరిగిందంటే ప్రయాణీకులు బెంబేలు పడి సముద్రంలోకి దూకేయగలరు కూడా?"

కెప్టెన్ తల నిమురుకున్నాడు. "అవును! అదీ నిజమే! హంతకుడెవరోగాని చాలా తెలివిగా మసలుకుంటున్నాడు. కాని నారాయణన్ హత్యకూ, షినాయ్‌పై అత్యాచారానికీ సంబంధం వుందని అనుకోను!"

"చాంగ్ గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి కెప్టెన్?"

కెప్టెన్ ఆదిరిపడ్డాడు. "చాంగ్ గురించేనా మీరడిగేది? అతడు లక్షాధికారి. ఇలాంటి బెధవ పనులు చేయాల్సిన అవసరం ఏముంది అతడికి?"

"చాంగ్‌ని వ్యక్తిగతంగా మీరు బాగా ఎరుగుదురా?"

"ఆహాఁ! అతడు నా షిప్‌లోనే ఎన్నోసార్లు ప్రయాణించాడు. అతడు చాలా మంచి మనిషి. ఎప్పుడూ నన్ను

తనగదికి ఆహ్వానిస్తుండేవాడు. కమ్మని టీతో సత్కరించే వాడు."

మైకేల్ స్కాట్ నన్నాడు. "అతడు ఎల్లప్పుడూ తన భోజనానికి వరిబియ్యం, అన్నమూ, కప్ప ఆవకాయ, స్ట్రాంగ్ టీ మాత్రమే సేవించేవాడు కదూ?"

కెప్టెన్ ఆశ్చర్యపోయాడు. "అరె! అంతా చూసినట్టు వర్ణించారే! లోగడ అతన్ని మీరు చూశారా?"

"లేదు! అసలు మన ఓడలో ప్రస్తుతం ప్రయాణించే వ్యక్తి చాంగ్ అవునా?"

"నీకు హాతాగు ఎక్కువ అయిందల్లే వుంది. ఇంకా సేపు ఆగితే నన్నే పిచ్చివాడిక్రింద జమకడతావ్! లేకపోతే ఏమిటి నీ ప్రశ్న. చాంగ్‌ని పట్టుకుని అతడు చాంగ్ అవునా, కాదా అని అడుగుతావేం?"

"మరి అతడు ఈ ట్రిప్‌లో మిమ్మల్ని ఒకసారన్నా టీకి పిలిచాడా?"

"అవును సుమా! నాకా ఆలోచనే రాలేదు! బహుశా అతడి ఆరోగ్యం సరిగా లేక పిలవలేదేమో!"

"ఆరోగ్యం సరిగా లేనివాడు అనితా గుణవర్ధనే, షినాయ్, డేవిడ్ స్మిత్‌ల్ని వెంటేసుకుని డెక్ మీద చిన్న పిల్లాడిలా ఆ పరుగులేమిటి?"

"అవునవును అదీ పాయింటే! అసలు చాంగ్‌ది ఎవరితోనూ కలిసే స్వభావం కాదు. మనిషి మితభాషికూడాను. ఆఁ! బహుశా అనితా గుణవర్ధనే స్నేహంకోసమేమో!"

"చూడండి కెప్టెన్! అనితా పెద్ద రంభేం కాదు. మామూలు ఆడదే! చాంగ్‌లాంటి లక్షాధికారి అలాంటి నాసిరకం ఆడవాళ్ళ వెంటబడుతున్నాడంటే నమ్మ లేకుండా వున్నాను."

కెప్టెన్ గది తలుపుమీద టకటక శబ్దం అయింది.

"యస్! కమిన్!" అని అన్నాడు కెప్టెన్.

తలుపు తెరుచుకుని ఓడ సరంగు లోపలకు వచ్చాడు. మైకేల్ స్కాట్ కుర్చీలోంచి లేచాడు.

11

విక్టోరియా నౌకలో సైరన్ మ్రోగింది. రేవు చేరువలోకి ఓడ వచ్చినట్టుగా అది ప్రయాణీకులకు హెచ్చరిక. ఓడ లోని ప్రయాణీకులు తమ లగేజీని సర్దుకుంటున్నారు. ఇన్నాళ్ళూ సముద్రపు గాలితో విసిగిపోయిన జనం ఎప్పుడు భూమిమీద అడుగుపెడతామా అని ఆతృతగా వున్నట్టుగా కనిపించారు.

కెప్టెన్ హడావిడిగా స్కాట్ గదిలోకి వచ్చాడు.

"మిస్టర్ స్కాట్! ఓడ రేవులోకి వెళ్ళంగానే సింహళ పోలీసులు వస్తారు నారాయణన్ హత్యగురించి ఆరా తీయటానికి. కాని అతడు జీవితంమీద విరక్తితో ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడని చెప్పాలి మీరు. ఎటూ హంతకుడు దొరకడు. నాకుమాత్రం ఇదో మాయని మచ్చగా మిగిలిపోతుంది! ఏమంటారు?"

"నా ఒక్కడితో చెబితే ఏం లాభం! అందరూ అలా చెప్పటానికి ఒప్పుకోవాలి గదా?"

"అందర్నీ ఒప్పించాను. చాంగ్, షినాయ్, డేవిడ్ స్మిత్, అనితా గుణవర్ధనే అందరితోనూ చెప్పి వారిని సమ్మతపరచాను."

"అందరూ ఒప్పుకుంటే నాకూ అభ్యంతరంలేదు."

"థాంక్యూ మిస్టర్ మైకేల్ స్కాట్!" కెప్టెన్ ముఖం వికసించింది. అతడు మరో గదిలోకి వెళ్ళాడు. బహుశా ఆ గదిలోని ప్రయాణీకుడ్ని కూడ ఒప్పించ టానికి అయి వుంటుంది అనుకున్నాడు స్కాట్.

ఓడ రేవు చేరింది. బెర్త్‌కి ప్రక్కగా ఆగింది. ఓడ

కిటికీలోంచి దూరంగా వున్న ఇళ్ళూ, మేడలూ బొమ్మరిళ్ళులా కనబడుతున్నయ్. ఈ రేవునుంచి విదేశాలకు టీ, రబ్బరూ, ఎక్కువగా ఎగుమతి అవుతవి. అందుకే రేవులో కోలాహలం విన్పిస్తోంది.

ప్రయాణీకులు దిగకముందే సింహళ పోలీసులు ఓడలోకి వచ్చారు. కెప్టెన్ జాన్ హెరాల్డ్ వాళ్ళని రిసీవ్ చేసుకున్నాడు. నారాయణన్ అనితా గురించి ప్రేమలో పడ్డాడనీ, ఆమె చాంగ్‌ని ప్రేమిస్తున్నదని తెలిసి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడనీ వివరంగా చెప్పాడు కెప్టెన్ వారితో.

"హత్య జరిగిన ప్రదేశానికి ముందుగా ఎవరు వెళ్ళారు?" పోలీస్ ఆఫీసర్ అడిగాడు.

"ముందుగా ఆ గదిలోకి వెళ్ళింది మైకేల్ స్కాట్!" అన్నారెవరో.

"అతడ్ని మేము ప్రశ్నించాల్సి వుంటుంది!"

పోలీస్ ఆఫీసరూ, పోలీసులూ, స్కాట్ ఒక గదిలోకి వెళ్ళారు. తలుపు లోపల గడియ పెట్టబడింది.

"భారతదేశంనుంచి మాకు మెస్సేజ్ వచ్చింది. మిమ్మల్ని కలుసుకుని మీకు అవసరమైన సహాయం చేయవలసిందని మాకు ఆర్డర్! మిమ్మల్ని కలవటం మాకు చాల ఆనందం కలిగిస్తోంది," అంటూ ఆఫీసరు స్కాట్‌తో కరచాలనం చేశాడు.

"మీతో అన్ని విషయాలూ చెప్పేందుకు వ్యవధిలేదు. మీ మనుషుల్ని నలుగురిని నాతో పంపండి! వారికి నలుగురు వ్యక్తుల్ని చూపుతాను. వారిని మీ మనుషులు వెంటాడి వారు ఎక్కడికి వెళ్ళేది, ఏంచేసేదీ కనిపెట్టాలి."

"ఓకే! అలానే!"

"ఈ పని చాల మెళకువగా చేయాలి. ఆ వ్యక్తులు

నలుగురూ నక్కజిత్తుల వాళ్ళు. తమను 'ఫాలో' అవుతున్నట్టుగా వారికేమాత్రం అనుమానం కలగకూడదు! నేను కస్టమ్స్ చెకింగ్ దగ్గర నిలబడి వుంటాను. మీరు వెంటాడవలసిన మనిషి నా దగ్గరకు రాగానే వాళ్ళని మాటల్లోకి దింపి, నేను తల గోక్కుంటాను. అదే మీకు సంకేతం! ఆ మనిషిని మీరు 'ఫాలో' అవాలి! అర్థమయిందా నేను చెప్పింది!" స్కాట్ చెప్పిన మాటలకు వాళ్ళు తలకాయలు ఊపారు.

గది తలుపు తెరుచుకుంది. కెప్టెన్ హెరాల్డ్ గది బయట ఆత్రంగా వేచి వున్నాడు.

"అతడు యిచ్చిన సమాచారాన్నిబట్టి నారాయణన్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడని రూఢి అయింది కెప్టెన్!" అన్నాడు పోలీసాఫీసరు నవ్వుతూ.

"థాంక్యూ ఇన్స్పెక్టర్!" అని కెప్టెన్ ప్రయాణీకులు దిగటానికి అనుమతి ఇచ్చాడు.

చెక్కల మీదగా ప్రయాణీకులు అడుగులువేసి ప్లాట్ ఫారమ్ మీదకు దిగుతున్నారు.

ఇన్స్పెక్టర్ ప్రక్కగా నడుస్తున్నాడు స్కాట్.

"విజయా సేనానాయకే ఆచూకీ ఏమైనా తెలిసిందా?"

"లేదండీ! అదో పెద్ద మిస్టరీలాగ తయారయింది. ఆమె భర్త గూఢ హత్యచేయబడ్డాడు. వాళ్ళ నౌకరు బజారుకు వెళ్ళి వస్తుంటే అతడిమీదుగా గుర్తుకొరకని లారీ వెళ్ళింది. అతడూ చనిపోయాడు."

"గుడ్ గాడ్!" అన్నాడు స్కాట్. ఆమె శత్రువుల్లో చేరిపోయి వుంటే ఈ ప్రపంచాన్ని చైనావారి చేతుల్లోంచి భగవంతుడు కూడా రక్షించలేడు. అలా కాక ఆమె ప్రాణాలతో ఎక్కడన్నా నిర్బంధంలో గనుక వుండి వుంటే...

"మీరు 'ఫాలో' అవమన్న వ్యక్తులు ఎవరెవరు?" పోలీసు ఆఫీసరు అడిగాడు మళ్ళీ.

"అనితా గుణవర్ధనే అనే ఒక స్త్రీ, డేవిడ్ స్మిత్, షినాయ్, మరియూ చాంగ్-ఫూ-చాంగ్!"

"చాంగ్ అంటే ఆ లక్షాధికారేనా?"

"అవును!"

"అతడికి ఈ దేశంలో మంచి పేరుంది! పైగా ఇక్కడ చైనీయుల్ని ఏమన్నా అంటే చాలు బాబోయ్! మమ్మల్ని ప్రభుత్వాధికారులు కాల్చుకు తింటున్నారని గగ్గోలు పెట్టేస్తారు!"

"అతణ్ణేం చేయబోవటం లేదుగదా మీరు! కేవలం ఫాలో అవటం వరకే! అతడు నేరస్థుడని ఋజువు దొరికితేనే అతడిమీద మీ చేయిపడేది!"

"ఓకే! అలాగే సార్!"

12

పోలీస్ హెడ్ క్వార్టర్స్‌లో తన ఐడెంటిటీని చూపాడు మైకేల్ స్కాట్ ఉరఫ్ నరేంద్రకుమార్. తను షినాయ్ ద్వారా సేకరించిన సమాచారాన్ని ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్‌కి తెలియజేశాడు. అతడు చెప్పేదాన్ని ఆలకిస్తున్న వారందరి ముఖాల్లో భయం ద్యోతకమవుతున్నది.

స్కాట్ నలుగురు వ్యక్తులను చూపించి వారిని వెంటాడమన్నాడు. ఆ నలుగురులో డేవిడ్ స్మిత్, అనితా గుణవర్ధనే ఇద్దరూ కలిసే వెళ్ళారు.

వాళ్ళిద్దరూ తమ స్నేహితుడైన ఒక డాక్టరు ఇంటికి వెళ్ళినట్టుగా చెప్పారు తిరిగివచ్చిన పోలీసు సి. ఐ. డీలు.

షినాయ్ ఓడరేవుంచే బయటకు రాలేదు లెక్క ప్రకారం. ఇక నాలుగో వ్యక్తి చాంగ్. అతడు తనను వెంబడిస్తున్న వ్యక్తికి టోకరేడీ ఇచ్చి తప్పుకుపోయాడట.

తెల్లారేలోగా చాంగ్‌ని పట్టుకోకపోతే కొద్దిరోజుల్లో ప్రపంచ మనుగడకే ముప్పు వాటిల్లగలదని హెచ్చరించాడు స్కాట్. అవసరమైతే మిలటరీ సహాయంగూడ తీసుకుని కాండీ నగరం అంతా ప్రతి అడుగూ వెదికి చాంగ్‌ని పట్టుకోవాలని కోరాడు.

డేవిడ్ స్మిత్‌ని వెంటాడిన పోలీసుని వెంటపెట్టుకుని నరేంద్రకుమార్ బయలుదేరాడు స్కూటర్ మీద.

కాండీ అనే నగరంలో ఒక చైనాదేశపు డెంటిస్ట్ ఇంటిముందు ఆగారు. అది పాత ఇల్లు. లోపల లైటు వెలుగుతున్నది. ఇంటికి బయట తాళం వేయబడి ఉంది.

పోలీస్ సి. ఐ. డి. తన జేబులోంచి తాళాలగుత్తిని తీశాడు. రెండు తాళం చెవుల్ని మార్చిచూసిన తర్వాత తాళం ఊడింది.

ఇద్దరూ నెమ్మదిగా అడుగులు వేసుకుంటూ లోపలకు నడిచారు. హాలు దాటుకుని వెనుకవేపుగా వున్న గది వైపుగా అడుగులు వేశారు. ఆ గదిలోనే లైటు వెలుగుతోంది. నరేంద్రకుమార్ చెయ్యి జేబులో వున్న రివాల్వరు మీదే వుంది.

గదిలో బహుశా డెంటిస్ట్ కాబోలు, అతను డ్రాయరు లాగి అందులోని కాగితాల్ని మరో బ్రీఫ్‌కేసులో సర్దుతున్నాడు.

"చేతులు పైకెత్తి అలాగే నిలబడు డాక్టర్!" అన్నాడు నరేంద్రకుమార్ రివాల్వర్‌ని అతనికి గురిపెట్టి.

అతడు అదిరిపడ్డాడు. "నేను... నేను ఎక్కడికీ పోవటంలేదు" అన్నాడు తడబడుతూ.

పోలీస్ సి. ఐ. డీ అతడివద్దకు వెళ్ళి జేబులు సోదా చేసాడు. అతడి జేబులో ఆయుధాలు ఏమీ లేవు.

"డాక్టర్! మా కాలాన్ని వృధా చేయకుండా త్వరగా

చెప్పు డేవిడ్ స్మిత్ ఎక్కడ?"

"ఇంతకీ మీరెవరు? మీకేం కావాలి?"

"నీకు తెలిసిన సమాచారం అంతా కావాలి!"

"మీకు కావలసిన సమాచారం ఏమిటో నాకే తెలియదు ఇంక మీకు చెప్పడెలాగ?"

"విజయా సేనానాయకే ఎక్కడ? అనితా గుణవర్ధనే ఏది? డేవిడ్ స్మిత్ ఎక్కడకు వెళ్ళాడు?

"ఆ పేరుగల మనుషు లెవరూ నాకు తెలీదు! నా ఇంట్లోకే దూరి ఏమిటీ దౌర్జన్యం!"

పోలీస్ సి. ఐ. డి. పిడికిలి బిగించి డాక్టర్ గడ్డంక్రింద గుద్దాడు బలంగా.

"అమ్మో! కొట్టకండి! నిజం చెబుతాను!" అన్నాడు డాక్టర్.

"విజయా సేనానాయకే చనిపోయింది! ఫార్ములాకోసం వాళ్ళు ఆమెను చంపారు!"

"ఆమెని నీవే ఇక్కడకు తీసుకువచ్చావు కదూ మోసం చేసి!" స్కాట్ కోపంగా అడిగాడు.

"నేను మోసం చేయలేదు. వాడే! డేవిడ్ స్మిత్ చెప్పాడు ఆమెను ఇక్కడకు తీసుకొచ్చి వుంచమని! అలా చేస్తే చాలా ధనం వస్తుందన్నాడు" మరేదో చెప్పబోయిన డాక్టర్ కళ్ళు కొత్తకాంతితో వెలిగాయి.

దానికి కారణం పసిగట్టే లోపలే పోలీసు సి. ఐ. డి. అరిచాడు "క్రింద పడిపో స్కాట్!"

స్కాట్ నిలుచున్న పళంగా క్రింద పడిపోయాడు. తల ప్రక్కకు త్రిప్పి చూశాడు.

డేవిడ్ స్మిత్, అనితా గుణవర్ధనే వాకిట్లో నిలబడి వున్నారు. స్మిత్ చేతులో రివాల్వరు పేలింది. స్కాట్‌ని ఉద్దేశించిన బుల్లెట్ వెళ్ళి డాక్టర్‌కి తగిలింది, స్కాట్

నేలబారుగా పడిపోవటంతో.

స్కాట్ తన జేబులోంచి పిస్టల్ తీసి కాల్చాడు. స్మిత్ చేతిలోని పిస్టల్ జారి క్రిందపడింది. అతడి రెండు చేతులూ బుల్లెట్ దూరిన ప్రదేశంలో అదిమినయ్. మరు క్షణంలో అతడూ నేల వాలిపోయాడు.

13

"అనితా గుణవర్ధనే! ఎటువంటి పిచ్చి వేషాలూ వేయ కుండా నిజం చెప్పు! నారాయణన్ని చంపటానికి నీవు స్మిత్ కి సాయపడ్డావు కదూ?"

"లేదు! నాకేం తెలీదు!" అనితా తన ముఖాన్ని చేతుల్లో కప్పుకుంటూ అంది.

"నీ కన్నీళ్ళు నన్ను కరిగించలేవు. నా చేతిలో చావక ముందే నిజాన్ని ఛెల్లడించు!" స్కాట్ గద్దించాడు.

"నిజమే! డేవిడ్ స్మిత్ చంపాడు నారాయణన్ని. అందుకు నేనూ సాయపడ్డాను. అతడ్ని అంతం చేయకపోతే అతడే మమ్మల్ని జైలుకు పంపుతాడని నన్ను భయ పెట్టాడు స్మిత్. అందుకే ఒప్పుకున్నాను."

"అసలు నీవెవరు? ఈ ముఠాలోకి ఎలా వచ్చావ్?"

"నేను హాంగ్ కాంగ్ లో ఒక పెద్ద హోటల్లో కాల్ గరల్ గా పనిచేస్తున్నాను. ఆడదానికి వయసు పెరిగేకొద్దీ వన్నె తగ్గుతుంది. వన్నె తగ్గేకొద్దీ సంపాదనా పడిపో తుంది. నేను సరిగ్గా ఆ ప్రమాదంలో నేవున్నాను. డేవిడ్ స్మిత్ నన్ను ఊరించాడు. డబ్బు సంపాదించుకోవటానికి సులువైన మార్గం చెబుతానన్నాడు. తనకు సాయంగా సిలోన్ దాకా రమ్మన్నాడు. నేను ప్రయాణమై వచ్చే శాను. తను చైనావారికింద పనిచేస్తున్నానని చెప్పాడు. ఓడలో నారాయణన్ తన వెంట బడకుండా చూడడమే నా పని, అందుకే అతడ్ని నా వలలో వేసుకున్నాను."

స్కాట్ పోలీసు సి. ఐ. డికి సంజ్ఞ చేశాడు అనితాను కనిపెట్టమని. తను డేవిడ్ స్మిత్ శవంమీదకు వంగి అతడి జేబులు సోదా చేశాడు ఫార్ములా ఉందేమో అని. కాని ఏవో కరెన్సీనోట్లు తప్ప మరేమీ లేవు. హోటల్ ఇంపీరియల్‌లో ఎనభై నాలుగో నెంబరు గదికి తాళంచెవి దొరికింది.

"నీ గది తాళంకూడా ఇవ్వు!" అనితా గుణవర్ధనే వంక చూస్తూ అడిగాడు స్కాట్.

గొణుక్కుంటూ తన వానిటీ బ్యాగ్ అందించింది. దాంట్లోని తాళంచెవిని తీసి పోలీసు సి. ఐ. డికి అందించాడు.

"హోటల్ ఇంపీరియల్‌కి వెళ్ళు. వాళ్ళ గదులు రెండూ సోదా చేయి! ఫార్ములా కాగితాలు దొరికితే నేరుగా పోలీస్ హెడ్‌క్వార్టర్స్‌లో అందించి మరీ, నా దగ్గరకు తిరిగి రా!"

పోలీస్ సి. ఐ. డి. వెళ్ళిపోయాడు. స్కాట్ రివాల్వర్‌ని చేతిలో ఉంచుకునే అనితా చేత డాక్టర్ సర్దుతున్న బ్రీఫ్‌కేస్‌ని తెప్పించాడు.

"రివాల్వర్ పేలిన చప్పుడుకు పోలీసులు వచ్చినా రావచ్చు!" అంది అనితా గుణవర్ధనే. విక్టోరియా నౌక మీద తను చూసిన మాత్రం అందంగూడ లేదు ఇప్పుడామెలో. ఎన్నో సంవత్సరాలు పైబడ్డ వృద్ధ వనితలా కనుపించింది.

అనితా బ్రీఫ్‌కేస్ వంకే చూస్తూన్నది. "నీవు వెళ్ళే చోట అంతా పోలీసులమయమే!" అన్నాడు స్కాట్ సూటీపోటీగా. అంటే ఆమె పోలీస్ స్టేషన్ లాకప్‌లోకి త్వరలో వెళ్ళబోతోందని అతడి భావం.

"హోటల్ ఇంపీరియల్ నుంచి స్మిత్ వెంట మళ్ళీ

ఇక్కడకు రావటమే నేను చేసిన తెలిసి తక్కువ పని. స్మిత్ బయటకు వెళ్ళిపోగానే నేను పారిపోయి ఉండాల్సింది. జరిగిన దానికి ఇప్పుడు విచారించి ప్రయోజనం ఏముంది?''

ఆమె మాటలకు తలూపుతూ బ్రీఫ్ కేస్ తెరవబోతూన్న స్కాట్ తల వెనుకగా రివాల్వర్ ఆనించబడింది.

''నీ వొక్కదానివే కాదు అనితా! ఇక్కడకు వచ్చినందుకు స్కాట్ అనే ఈ పెద్దమనిషిగూడ నీతోపాటు విచారించక తప్పదు.''

ఆ కంఠం చాంగ్-యూ-చాంగ్ దని ఇట్టే పోల్చుకున్నాడు మైకేల్ స్కాట్.

14

అదో పెద్ద హాలు. గోడలు తడిగా ఉండి నీళ్ళోడుతున్నయ్. నేలమీద గచ్చు చల్లగా ఉంది. గోడల్ని బట్టి అదొక పాడుబడ్డ ఇల్లై ఉండాలనుకున్నాడు నరేంద్ర కుమార్.

అతడి చేతులు వెనక్కువిరిచి మణికట్టుదగ్గర తాళ్ళతో గట్టిగా బంధించారు. కాళ్ళుగూడ అలానే కట్టివేయబడి వున్నాయి చీలమండలదగ్గర. తనతో ఉన్న అనితా గుణవర్ధనే పరిస్థితిగూడ అలానే వుంది.

ఎదురుగా కాలయముడిలా చాంగ్-యూ-చాంగ్ నిలబడి ఉన్నాడు. అతడికి అటూ ఇటూ పదిమంది బలిష్టమైన చైనా నౌకర్లు నిలబడి వున్నారు.

''అటు ఆ డాక్టర్ని, ఈ డేవిడ్ స్మిత్ని ఎలా కడతేర్చాలా అని ఆలోచిస్తున్నాను. ఆ పని నీవే పూర్తిచేసి నా శ్రమ కొంత తగ్గించావ్! మిస్టర్ మైకేల్ స్కాట్! ఓ, సారీ! భారతదేశపు సీక్రెట్ ఏజంట్ మిస్టర్ నరేంద్ర కుమార్!''

తనను బంధించి కళ్ళకు గంతలుకట్టి కారులో ఇక్కడకు తీసుకువచ్చారు. కారు సుమారు ఎంతదూరం ప్రయాణించింది, ఎన్ని మలుపులు తిరిగింది అతడు మనసులోనే అంచనా వేసుకున్నాడు. తను రెండు మూడు మైళ్ళ దూరం కన్న ఎక్కువ ప్రయాణం చేయలేదు. అంటే తనింకా 'కాండీ' నగరంలోనే వున్నాడు. తను పంపిన పోలీసు సి. ఐ. డి. ఏమయాడు?

తన ప్రాణాలు పోయినా ఫర్వాలేదు. ఫార్ములా చైనా వారికి చిక్కకుండా చేయటమే తన ఆశయం! నరేంద్ర కుమార్ మనసు వివిధ ఆలోచనలతో కంప్యూటర్ కన్న వేగంగా ఆలోచిస్తోంది.

"మిస్టర్ చాంగ్! నేను భారతదేశపు గూఢచారినని ఎలా పసిగట్టావు?" నరేంద్రకుమార్ నవ్వుముఖంతో అడిగాడు.

ఎదుట కోపంగా వున్న శత్రువుని ముఖస్తుతితో శాంత పరిస్తే తనకు శిక్ష తగ్గవచ్చు. లేదా తనకు మరణం కొంచెం ఆలస్యంగా రావచ్చు. అది అనుభవం నేర్పిన గుణపాఠం.

చాంగ్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. "నారాయణన్ మరణం గురించి నీవు పరిశోధన మొదలెట్టినప్పుడే అనుమానించాను నిన్ను. ఓడలోని అంతమంది జనంలో నా స్వరూపాన్ని ఎవరూ అనుమానించలేదు. నీ వొక్కడివే నా నిజరూపం కనిపెట్టావ్. నేను చాంగ్‌ని కానని పసిగట్టావ్! అప్పుడే నీ తెలివికి మెచ్చుకున్నాను! ఏదిఏమైనా మీ ముగ్గురూ మరికొన్ని గంటల్లో నికృష్టపు చావు చస్తారు!"

అనిత పెద్దగా అరిచింది! "నన్ను వదిలేయండి! నేనే పాపమూ ఎరగను! కేవలం డబ్బుకోసమే స్మిత్ మాటలు విని నా తల ఇందులో దూర్చాను."

"ముగ్గు రెవరు? ఇక్కడ మేమిద్దరమేగా వుంది!"

ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు నరేంద్రకుమార్.

నకిలీ చాంగ్ మరోసారి గలగల నవ్వాడు. "అవును సుమా! ఇక్కడ మరో బంధితుడ్ని మీకు పరిచయం చేయడం మరిచాను!" అంటూ తన అనుచరులకు సంజ్ఞ చేశాడు.

నలుగురు మనుషులు ప్రక్క గదిలోకి వెళ్ళి మరో వ్యక్తిని తెచ్చి నేలమీద పడేశారు, బియ్యం మూటను పడేసినట్టుగా.

అతడు షినాయ్. అతడి కాళ్ళూ చేతులూ తమకు మల్లేనే బంధించబడి వున్నయ్.

"ఈ కుక్క మమ్మల్నే మోసగించాలని చూస్తాడా?" చాంగ్ కోపంగా చూశాడు.

"ఇంతకీ నీ నిజస్వరూపమేమిటో చెప్పనేలేదు!"

"నీవు చనిపోతున్నందుకు విచారంకన్న, నేనెవరో తెలుసుకోవాలన్న ఆత్రుత ఎక్కువగా ఉన్నదా? అయితే విను! నా అసలు పేరు ఫాంగ్-ఫూ. నాకు హాంగ్ కాంగ్‌లో వ్యాపారం ఉంది. అది కేవలం నా ఉనికిని కప్పిపుచ్చుకోవటానికి మాత్రమే. వాస్తవానికి నేను చైనాదేశపు ఏజెంట్‌ని. విక్టోరియా నౌకపై చాంగ్ అనే ధనవంతుడు బయలుదేర వలసి ఉంది. అతడ్ని మేమే మాయం చేశాం. నేనే చాంగ్‌గా చలామణి అయాను ఓడలో. ఎందుకో తెలుసా?

"ఫార్ములాకోసం షినాయ్ బయలుదేరాడు. అతడ్ని అనుసరిస్తూ నేనూ సింహాళం వెళ్ళి ఆ ఫార్ములాని చేజిక్కించుకుని ఈ రాత్రి విమానంలో చైనా చేరుకోవాలి. ఆ పని పూర్తయింది. మా పథకానికి అడుగడుగునా అడ్డువస్తున్న మీలాంటి ద్రోహులకి తగిన గుణపాఠం చెప్పి నేను మరో గంటలో కాండీనుంచి బయటపడతాను.

దగ్గరలో వున్న ఎయిర్‌పోర్టునుంచి విమానం ఎక్కుతాను. ఆ తర్వాత ఈ ప్రపంచం అంతా మావో పాలనక్రిందకు వస్తుంది."

"అప్పుడు మావో కూడా హిట్లర్, ముస్సోలినీ, చంఘీజ్‌ఖాన్ మొదలైన వాళ్ళ జాబితాలోకి చేర్చబడతాడు. అవునా?"

ఫాంగ్-ఛూ నవ్వాడు. "మీతో వాదన పెంచుకుని అతివిలువైన కాలాన్ని వృథా చేయలేను. ఈ షినాయ్‌కి మతిభ్రమించేలా, పిచ్చికుక్కగా తయారయే శిక్ష విధిస్తాం! అందుకు నీవూ, ఈమె మాతో సహకరించవలసి వుంటుంది."

"మిస్టర్ ఫాంగ్-ఛూ! నేను ఎలానూ చావబోతున్నాను! నా అనుమానాన్ని నివృత్తి చేస్తే నా విధి సరిగా నిర్వర్తించానని తృప్తిగా మరణిస్తాను!"

"అడుగు నరేంద్రా!"

"షినాయ్ చైనానుంచి తనకు తానుగానే తప్పించుకున్నాడా?"

"లేదు! షినాయ్ పారిపోయేందుకు మేమే అవకాశం కల్పించాం. అతడు ఫార్ములాకోసం సింహళం బయలుదేరటం చూసి మేమూ అతడ్ని అనుసరించాం."

"నారాయణన్ గదిలో టూత్‌పేస్టుని మీరు చేజిక్కించుకున్నారా?"

"అవును. అనితా గదిలో హత్యచేయబడంగానే మా మనుషులు అతడి గది వెతికి టూత్‌పేస్టుని తీసుకున్నారు. అందులో అతడు సేకరించిన సమాచారం వుంది. షినాయ్ ఫార్ములాకోసం వెదుకుతున్నట్టుగా కూడా రాశాడు. అతడు మా పథకానికి పెద్ద అవరోధంలా కనుపించాడు! అందుకే డేవిడ్ స్మిత్‌నీ అనితా గుణశేఖర నీ ఉపయోగించుకుని ఆ అడ్డంకు తొలగించాల్సి వచ్చింది."

"విజయా సేనానాయకే ఏమయిందని?"

"ఆమెను మా ఏజంట్లు కిడ్నాప్ చేసి తెచ్చారు. ఆమెను నానాహింసలు పెట్టి ఫార్ములా చేజిక్కించుకున్నాం. ఆ తర్వాత ఆమెను అంతం చేశాం."

ఫాంగ్-ఛూ తన అనుచరులకు సంజ్ఞ చేశాడు.

"మీ రిద్దరూ మీ అంతం ఎలా జరుగుతుందో కళ్ళారా చూసి ఆనందిద్దురుగాని!" అన్నాడు.

ఫాంగ్-ఛూ అనుచరులు అనితాని చుట్టుముట్టారు. ఆమె ఒంటిమీది గుడ్డల్ని ఊడదీశారు.

మరో నలుగురు లోపల్నుంచి శవపేటికలాంటి గాజు పెట్టెను తెచ్చి నేలమీద వుంచారు.

అనితా ఏడ్పులతో, పెడబొబ్బలతో హాలంతా మారుమ్రోగుతోంది. అయినా ఆ రాక్షసులు చలించకుండా తమ పని చేసుకుపోసాగారు.

అనితా గుణవర్ధనే ఆ గాజు పేటికలో పడుకోబెట్టబడింది. ఆమె లేవటానికి వీల్లేకుండా మెడదగ్గరా, నడుం మీద చెక్కలు బిగించారు. ఆ తరువాత పెట్టె మూత వేసేశారు. ఆమెకు గాలి పీల్చుకునేందుకుగాను తల భాగంలో మూత వేయలేదు.

సీమపంది మాంసాన్ని ఒక ముద్ద తెచ్చి ఆమె కాళ్ళ క్రిందుగా వున్న చివరి అరలో ఉంచారు. మరో ఇద్దరు అనుచరులు లోపల్నుంచి పెద్ద ఎలుకలబోనుని తెచ్చారు. అందులో ఇరవయ్, ముప్పయ్ ఎలుకలు, పెద్దవీ చిన్నవీ ఉన్నవి. వాటిని గాజుపేటికలోని చివరి అరలోకి వదిలారు, చిన్న రంధ్రంగుండా. ఆ తర్వాత రంధ్రాన్ని మూసేశారు.

ఎలుకలు రెండు రోజులనించీ ఆకలికి మాడిపోయి వున్నయ్యేమో సీమపంది మాంసం ముద్దమీదకు ఎగబడి తినసాగినాయి. పదినిముషాల్లో ఆ కాస్త అయిపోతుంది.

ఆకలి తీరని ఎలుకలు పక్క అరలోని మనిషిమీదకు దూకుతాయి. సజీవంగా వున్న ఆ వ్యక్తిని అంగుళం తర్వాత అంగుళం కొరికి తినేస్తవి. ఈ లోపల తనకు జరగబోయేదాన్ని కళ్ళారా చూసి ఊహించిన వ్యక్తి గుండె పగిలి చచ్చిపోనన్నా పోతాడు, లేదా భయంతో మానసిక చిత్రవధ ననుభవించి పిచ్చివాడైపోతాడు. శారీరకంగానూ, మానసికంగానూ చిత్రహింస చేయటానికి చైనీయులు ఉపయోగించే పద్ధతి ఇది.

"ఫాంగ్-ఛూ! ఆమె మీ అందరూ ఆడమన్నట్టు ఆడిందేకాని అంతకన్న ఏ నేరమూ చేయలేదు. ఆమెను వదిలేయండి!"

"ఇక్కడ శిక్షలు విధించేది ఫాంగ్-ఛూ! మైకేల్ స్కాట్ కాదు! అదీగాక ముందుగా ఆమెకే ఎందుకు శిక్ష వేశానంటే, నీవు పొందబోయే సత్కారాన్ని కళ్ళారా చూద్దువుగాని. ఆమె అయిపోయిన తర్వాత నీవు. మీ ఇద్దరి చావులు కళ్ళారా చూసిన షినాయ్ పరిస్థితి ఎంత భయానకంగా వుంటుందో నేను వేరే చెప్పక్కర్లేదు."

షినాయ్ తనతో లోగడ ఒకసారి వాళ్ళు ఎలుకల బోనుల్లో పెట్టి చిత్రహింసలు చేసే పద్ధతి గురించి చెప్పాడు గూడా. ఇప్పుడు ప్రత్యేకంగా తన కళ్ళతో తను చూడాల్సి వచ్చింది, అనుకున్నాడు నరేంద్రకుమార్.

భయంతో గడగడ వణికిపోతున్న షినాయ్ వంక చూసి నవ్వాడు ఫాంగ్-ఛూ వికృతంగా.

"ఈ వినోదాన్ని పూర్తిగా చూసే తీరక లేదు. నేను వెళ్ళిపోతున్నాను. రేపు సాయంత్రం బ్రిటిష్ ఓవర్సీస్ విమానంలో నేను చైనా చేరుకుంటాను ఫార్ములాతో. ఆ

తర్వాత ప్రపంచం అంతా మా వో పాదాల ముందు మోకరిల్లే రోజు త్వరలోనే వస్తుంది."

ఫాంగ్-ఛూ వాకిలిదాకా వెళ్ళి మళ్ళీ వెనక్కు తిరిగాడు. "నా అనుచరులుగూడ బయటికి వెళ్ళిపోతారు. ఒక గంట తర్వాత మళ్ళీ వస్తారు, రెండో మనిషికి మర్యాద చేయటానికి. షినాయ్‌ని గూడ గాజుపేటికలో పెట్టేసిన తర్వాత ఈ కొంప ఖాళీచేసి వచ్చేస్తారు. వాళ్ళ ఆచూకీ గూడ ఎవరూ కనుక్కోలేరు" అని అనితా గుణవర్ధనే వంక చూసి మీసాలు దువ్వుతూ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

అతడి వెనకనే అతడి అనుచరులుగూడ బయటకు నడిచారు. తలుపుకు బయట ఇనుప బద్దీని బిగించి దానికి తాళాలు వేసినట్టుగా ఊహించాడు నరేంద్రకుమార్ బయటనుంచి వినవచ్చిన శబ్దాన్ని బట్టి.

అనితా గుణవర్ధనే అరుపులు హృదయవిదారకంగా వినవస్తున్నయ్. షినాయ్ భయంతో బిగుసుకుపోతున్నాడు.

నరేంద్రకుమార్ తన దగ్గర చాకుగాని బ్లేడుగాని లేనందుకు చింతించాడు.

"చాకు ఉందా నీ దగ్గర?" షినాయ్‌ని చూసి అడిగాడు.

"లేదు. ఆ రాక్షసులు నా దగ్గరున్న వస్తువులన్నీ లాక్కున్నారు. ఈ ఎలుకల్ని తప్పించుకునేదెలారా దేవుడా?" షినాయ్ శోకం తీశాడు.

నరేంద్రకుమార్ మెదడులో మెరుపు మెరిసింది. ఎలుకలు! ఎలుకలు! ఎలుకలు!

అతడు నేలమీద వెల్లకిలా పడుకున్నాడు. దొర్లుకుంటూ గాజుపేటిక దగ్గరకు చేరాడు. లేచి కూర్చున్నాడు ఒక్క ఊపున. తన చేతులు రంధ్రంలోంచి పోనిచ్చి సీమపంది

మాంసం కేసి రుద్దాడు బాగా. అతని చేతులకు ఉన్న త్రాళ్ల నిండా పందిమాంసం తాలూకు కొవ్వు పులుముకుంది. చెయ్యి ఇంకొంచెం ముందుకు పోనిచ్చాడు. కాని అతడి ఆశ ఫలించలేదు.

ఒక నిముషం అలానే ఉంచాడు. మాంసంముద్దమీదకు ఎగబడుతున్న ఎలుకల్లో ఒకటి చెంగున ప్రక్కకురూకి అతడి చేతులకున్న త్రాళ్ళమీది కొవ్వుకోసం త్రాళ్ళను కొరకసాగింది. ఆ తర్వాత మరో రెండు ఎలుకలు వచ్చాయి! త్రాళ్ళను కొరికే ప్రయత్నంలో ఎలుకలు తన చేతికండలు కొరకకుండా ఉండాలని భగవంతుడ్ని మనసారా ప్రార్థించాడు.

అతడి పథకం పారింది. మాంసంవాసన పసిగట్టి త్రాళ్ళను కొరికివేసినయ్ ఎలుకలు. వెంటనే చేతుల్ని బయటకు తీసేసుకున్నాడు నరేంద్రకుమార్. ఇప్పుడు తన చేతులకు ఎటువంటి బంధాలులేవు. కాళ్ళకున్న త్రాటి ముడిని విప్పుకున్నాడు. అతని చేతిమీద ఒక ఎలుక కొరికిన కారణంగా నెత్తురుకారింది.

ఆత్రంగా లేచి గాజుపేటిక మూతతీశాడు. అనితాను పైకి తీశాడు. అప్పటికి ఎలుకలు ఇంకా ఆమెదాకా రాలేదు. బహుశా స్పృహతప్పిందేమో ఆమె అతని చేతుల్లో తోటకూర కాడలా వాలిపోయింది.

"నరేందర్। నాకట్లు వూడదీయ్ ముందు!" షినాయ్ సంతోషం పట్టలేక అరిచాడు.

"అనితా! భయంలేదు! త్వరగా లే! పారిపోవాలి ఇక్కడనుంచి మనం!" నరేంద్రకుమార్ ఆమెని తట్టి పిలిచాడు. కాని ఆమె శరీరం చల్లగా తగిలింది. ముక్కు దగ్గర వేలుపెట్టి చూశాడు. శ్వాస ఆడటంలేదు.

"ఆమెకి భయంతో గుండె ఆగిపోయివుంటుంది! ముందు

నన్ను విడిపించు!'' షినాయ్ మళ్ళీ అరిచాడు.

అనితా దేహాన్ని నేలమీద పడుకోబెట్టాడు నరేంద్ర కుమార్. షినాయ్ దగ్గరకు నడిచి అతడి కట్లు వూడ దీశాడు. షినాయ్ ఆనందానికి అవధులులేవు.

"నరేంద్రా! నేనైతే ప్రాణాల మీద ఆశ వదలు కున్నాను. ఎలాగైతేనేం నీ బుద్ధికుశలత ఉపయోగించి బంధాలు విడదీసుకున్నాం! ఇక మనం బయటపడేదెలాగో చూడాలి!''

"వాళ్లు మళ్ళీ తిరిగి వస్తారుకదా? తలుపు తెరవంగానే మనం వాళ్ళమీదబడి వాళ్ళను హతమార్చి బయట పడదాం!'' నరేంద్రకుమార్ అన్నాడు, తాపీగా.

"వాళ్లు ఇప్పుడప్పుడేరారు. కనీసం ఇంకా రెండుగంట లైనా పడుతుంది. ఈ లోపల మనం ఫాంగ్-ఘూని పట్టు కోవాలి!''

షినాయ్ తలుపు దగ్గరకు వెళ్ళి తలుపుని కుదించి చూశాడు. ఆ హాల్లో ఎక్కడా కిటికీలుగూడ కనబడలేదు.

నేలమీద చెల్లాచెదురుగా పరుగెత్తే ఎలుకల్లో ఒక దానిమీద కాలేసి త్రొక్కాడు షినాయ్ తన తొందర పాటులో.

నరేంద్రకుమార్ పారిపోతున్న ఎలుకలవంక చూశాడు. అవన్నీ డ్రెయినేజ్ పైప్ కన్నంలోకి పరుగెత్తుతున్నయ్. అతడు నేలమీద మోకాళ్ళపై వంగి పరీక్షగా చూశాడు. డ్రెయినేజి గొట్టంమీద మూతపెట్టివున్న ఇనుపమూతను బలంగా లాగాడు. పెద్దకన్నం ఏర్పడింది.

షినాయ్ కంగారుగా చూశాడు. "ఇందులో మనిషి దూరే వెడల్పుగూడ లేదే!'' అన్నాడు.

"ఫర్వాలేదు. ఈ డ్రెయినేజ్ గొట్టం పోయిపోయి పెద్దగొట్టంలో కలుస్తుంది! కనుక మనకు అదే సురక్షిత

మయిన దారి! ఒకవేళ ఈ మురుగుగొట్టాల్లో ప్రాణం పోయినా ఫర్వాలేదు, ఆ ఎలుకల బోనుల్లో హింస అనుభవించేకన్నా!''

ఎలుకలబోను పేరెత్తేసరికి షినాయ్, నరేంద్రకుమార్ వెనుకే డ్రెయినేజ్ గొట్టంలోకి దూకాడు. తన వెనుకనే డ్రెయినేజ్ పైప్ మూతను లాగాడు.

లోపలంతా కటిక చీకటి. దుర్గంధం తల దిమ్మెక్కిస్తోంది. నల్లటి చిక్కటి మురుగు పారుతోంది నరకంలో లావాలాగ. గొట్టంలో మనిషి సరిగ్గా ఇమిడిపోయే దారి మాత్రమేవుంది. నరేంద్రకుమార్ గొట్టంలో పడుకుని ముందుకు పాకిపోతున్నాడు. అతడి వెనుకనే షినాయ్ పాకుతూ వస్తున్నాడు.

నల్లని చిక్కటి మురుగుద్రవం ఒళ్ళంతా అయింది. ఆ తడిమూలంగా నరేంద్రకుమార్ జర్రున తేలికగా ముందుకు జారుతున్నాడు. ఈ దోవ పోయిపోయి మరో పెద్ద గొట్టంలో కలిస్తే తాము అదృష్టవంతులే! లేక అంతకన్న చిన్న గొట్టందగ్గర అంతమయితే, అక్కడే తాము ఆఖరు ప్రార్థన చేసుకోవాల్సివుంటుంది. వెనక్కు తిరిగి పోవటానికి కూడా ఆస్కారం ఉండదు. కానీ ఏమయినా యిదీ పరిస్థితి! అంతకన్న చేయగలిగిందేమీ లేదు. భగవంతుడిమీద భారం వేసి కృతనిశ్చయంతో ముందుకు సాగిపోతున్నాడు నరేంద్రకుమార్.

కాని అప్పటికే లోపలున్న విషవాయువులు అతడి మీద పనిచేయసాగినాయి. అతడితల తిరుగుతోంది. కంటి రెప్పలు బరువుగా వాలిపోతున్నాయి. తన శరీరంలోని శక్తినంతా కూడగట్టుకుని ముందుకు సాగాడు నరేంద్రకుమార్.

అతడి ఆశలకు విరుద్ధంగా గొట్టం చిన్నదైపోయింది.

ఇందాకట్నుంచి తను తేలికగా పాకాడు. ఇప్పుడు బిగుతైన గొట్టంలోంచి అతిప్రయాసమీద, ఇరుకుదారిన విదిలించుకుపోయేటంత కష్టంగా ముందుకు పోతున్నాడు. ఒంటికయిన మురుగునీరు గ్రీస్‌లాగా పనిచేసి తను గొట్టంలో ఇరుక్కుపోకుండా ఆపుతున్నది. పోయినకొద్ది గొట్టం చిన్నదైపోయి తన శరీరాన్ని వత్తేస్తున్నట్టుగా ఫీలయాడు నరేంద్రకుమార్.

అతడి వెన్నులోంచి భయం ప్రాకింది. పెద్దగా అరవబోయాడు నిస్సహాయంగా. అంతలోనే అతడి కాలికి చేయి తగిలింది. అతడు తమాయించుకున్నాడు. తనతోపాటు మరో వ్యక్తికూడ తను వెళ్ళేదోవనే అనుసరిస్తున్నాడు. తను ధైర్యాన్ని కోల్పోతే తనను అనుసరించి వచ్చే వ్యక్తి బెంబేలు పడిపోతాడు.

"నా వెంటే రా!" అని ముందుకు ప్రాకుతున్నాడు నరేంద్రకుమార్. మళ్ళీ తన మాటకు తనే నవ్వుకున్నాడు. షినాయ్ తనవెంటే రావాలిగాని మరోదారి మళ్ళటానికి త్రోవమాత్రం ఎక్కడుంది?

మరో పదిబారాలు ప్రాకాడు. పెద్దగా వెలుగువచ్చింది. డ్రెయినేజి గొట్టం బాగా పెద్దదయింది. సంతోషంతో ఆ మురుగు నీళ్ళల్లోనే లేచి కూర్చున్నాడు నరేంద్రకుమార్.

దగ్గరలోనే మాన్-హోల్ మెట్లు కనుపించినయ్. షినాయ్‌కి చేయి ఆసరా ఇచ్చి ఇద్దరూ మెట్లు చేరుకున్నారు. ఒకళ్ళ తర్వాత ఒకరు మెట్లెక్కి మ్యాన్-హోలు మూత నెట్టుకుని రోడ్డెక్కారు.

వాళ్ళిద్దరకూ ఎదురుగా హోటల్ ఇంపీరియల్ కనబడింది.

"హేయ్! ఎవరు మీరు?" ఎవరిదో గద్దింపు వినబడి

అటు చూశాడు నరేంద్రకుమార్. రోడ్డు ప్రక్కగా మిలిటరీ జీప్ వుంది. అందులో తను ఇంపీరియల్ హోటల్లో డేవిడ్ స్మిత్ గది వెతికిరమ్మని పంపిన పోలీస్ సి. ఐ. డి. కూడ ఉన్నాడు.

నరేంద్రకుమార్ చేత్తో ముఖంమీది నీళ్లు తుడుచుకున్నాడు. "నేను! నన్ను గుర్తించలేదా?" అన్నాడు సి. ఐ. డి. వంక చూసి.

"మీరా సార్! మిమ్మల్ని మళ్ళీ ప్రాణాలతో చూస్తామని అనుకోలేదు! ఆ దుర్మార్గులు మిమ్మల్నీ బంధించారా? మీకోసమే నగరమంతా మాస్క్వాడ్ వెతుకుతున్నారు!"

"అవును! ఎలాగో సాహసించి, ప్రాణాలకు తెగించి బయటపడ్డాం!"

నరేంద్రకుమార్, షినాయ్‌లను ఎక్కించుకుని మిలిటరీ జీప్ ముందుకు సాగిపోయింది. అప్పుడే తెల్లవారుతోంది. ఫాంగ్-భూని ఆపటానికి బోలెడంత వ్యవధివుంది అనుకున్నాడు నరేంద్రకుమార్.

15

కాండీనగరంనుంచి ఎనిమిది మైళ్ళ దూరంలో ఎయిర్ పోర్టు ఉంది. ఫాంగ్-భూ ఎక్కినకారు అసవ్యస్తంగా రోడ్డుమీద నిదానంగా పోతున్నది.

"ఏమిటీ ఆలస్యం! కారుని ఇంకా త్వరగా పోనివ్వలేవూ?" అని ఫాంగ్-భూ డ్రైవర్ మీద విసుక్కున్నాడు.

"రోడ్డంతా రష్గో ఉందిసార్! గతుకులరోడ్ మీద అంతకన్న వేగంగా పోలేం!"

"సరే! ఏడువు!" అని వెనుదిరిగి చూసిన ఫాంగ్-భూ కళ్లు కోపంతో ఎర్రబారినై. వెనకనుంచి శరవేగంతో రెండుకార్లు వస్తున్నాయి. కారు టైర్లు పంచరవుతాయేమో

అనే ఆలోచనగూడ లేకుండా ముందుకు దూసుకువస్తు న్నాయి అవి.

ఫాంగ్-ఛూ అనుమానపడ్డాడు. సీట్లో తన ప్రక్కనే ఉన్న మెషీన్ గన్ తీశాడు. కిటికీలోంచి గన్ బయటకు పెట్టి కాల్చాడు తన వెనుకనే వస్తున్న కార్ల మీదకు. కాని రోడ్ గతుకుల్లో కారు అటూ ఇటూ వూగటం వలన బుల్లెట్స్ మరో దిక్కుగా పోయాయి.

అంతలోనే ఆకాశంలో గద్దల్లా రెండు హెలికాప్టర్లు వచ్చినాయి. అందులోంచి తుపాకిగుండ్లవర్షం కురుస్తోంది ఫాంగ్-ఛూ కారుమీదకు. వెనుకనుంచి వస్తున్న కార్ల లోంచిగూడ కాల్పులు మొదలయినాయి.

మెషీన్ గన్ ని హెలికాప్టర్ కి గురిచూసి కాల్చాడు. హెలికాప్టర్ కి మంటలు అంటుకున్నాయి. చూస్తూండ గానే క్షణాల్లో అది నేలకూలింది. అందులోని మనుషులు వికృతంగా అరుస్తూ క్రిందకు దూకుతున్నారు. దూకే టప్పుడు వచ్చే గాలివిసురుకు వాళ్ళ ఒంటిమీద మంటలు ప్రజ్వరిల్లుతున్నయ్.

ఫాంగ్-ఛూ విజయగర్వంతో నవ్వాడు. అంతలోనే కారు టైర్లకు తుపాకీ కాల్పులవల్ల పంచర్లు అయి కారు కుదుపుతో ఆగిపోయింది.

చేతిలో మెషీన్ గన్ పుచ్చుకుని డోర్ తెరిచి క్రిందకు దిగబోయాడు ఫాంగ్-ఛూ.

అతడి పెనుశరీరంలోకి బుల్లెట్స్ దిగినాయి వానచినుకుల్లా. నేలవాలిపోతూ ఆ కాల్చిన వ్యక్తివంక చూశాడు. అతడు నరేంద్రకుమార్! "నువ్వా? ఎలా తప్పించుకున్నావ్?" ఆశ్చర్యంతో అంటూ అలాగే నేలకూలాడు. అతడి కళ్ళుమాత్రం తెరుచుకునే ఉన్నాయి.

రెండో హెలికాప్టర్ నేలమీద ఆగింది. అందులో

నుంచి సైనికులు దిగారు. వెనకగా ఆగిన కార్లలోంచి నరేంద్రకుమార్, ఇతర పోలీసు అధికారులూ దిగివచ్చారు.

క్రిందకు ఒరిగిపోయిన ఫాంగ్-ఛూ చేతిలోని మెషీన్ గన్ క్రింద పడిపోయివుంది. కాని అతడి రెండో చేయి గుప్పిడి బ్రీఫ్ కేస్ హ్యాండిల్ ని గట్టిగా పట్టుకుని ఉంది.

ఆ బ్రీఫ్ కేస్ ని లాక్కుంటూ, ఇప్పటికి నారాయణన్ ఆత్మకి శాంతి లభించి ఉంటుంది! అనుకున్నాడు భారత దేశపు సీక్రెట్ ఏజెంట్ మిస్టర్ నరేంద్రకుమార్. "ఇందు లోని ఫార్ములాని అన్ని దేశాలకూ తెలియజేయండి కల్నల్ సార్!" అన్నాడు తన వెనకనేవున్న వ్యక్తి వంక చూస్తూ.

—: ఐ పో యిం ది :—